

MEI 1981

de
ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

Sovjet-jeugd in opleiding

Zie pagina 10

de
ECHE WAARHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

14e jaargang No. 5

mei 1981

ARTIKELEN

De oorzaak van de onrust in Midden-Amerika	2
Recorddroogte en ongunstig weer . . . juist als recordoogsten alleen niet voldoende zijn!	5
Waarom bidden: „Leid ons niet in verzoeking“?	8
Rusland in de profetie	10
Blik vooruit op: De steden van morgen	14
De liefde die angst en depressie overwint	19
Pot, alcohol en pepillen/Enige schokkende feiten die u misschien niet kent!	23

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Kort gezegd	7

BIJ ONZE OMSLAG

Aflossing van de wacht op het Plein van de Gevallen Helden, Volgograd. Deze Jonge Pionier typeert Sovjet-jeugd in opleiding voor bescherming van de staat en de partij.

Omslagfoto: Jonathan Wright — Liaison

Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

• *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, St. Albans, Engeland
AL2 2EG

• *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena
California 91123

• *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C
2M2

• *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads,
Qld. 4220, Australia

• *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1

• *Zuid-Afrika:* P.O. Box 1060, Johannesburg

• *Filippijnen:* P.O. 2603, Manila 2801

• *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico

• *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico
00936

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerkers zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 11. *Nederland:* Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).

Het Engelstalige moedertijdschrift *The Plain Truth* wordt maandelijks uitgegeven door Ambassador College, Pasadena, Californië. De Nederlandse editie wordt uitgegeven te St. Albans, Engeland. © 1981 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden. PRINTED IN ENGLAND BY AMBASSADOR PRESS, ST. ALBANS

Oprichter en algemeen hoofdredacteur:
HERBERT W. ARMSTRONG

Hoofdredacteur:
Herman L. Hoeh

Eindredactie en vormgeving:
Dexter H. Faulkner

Adjunct-hoofdredacteur:
Raymond F. McNair

Nieuwsbureau:
Gene H. Hogberg

Redacteurs:
Jeff Calkins, Roderick C. Meredith, Donald D. Schroeder, Clayton Steep, Keith Stump

Assistent-redacteurs:
Sheila Graham, Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers:
Dibar Apartian, Robert Boraker, John Halford, Selmer L. Hegvold, Kenneth C. Herrmann, Harold Jackson, Rod Matthews, Leroy Neff, Richard Paige, Richard J. Rice, John R. Schroeder, Richard H. Sedliack, Michael A. Snyder

Redactie-assistenten:
Charlene Bentley, Debbie Burbach, Betty Foglesong, Werner Jebens, Suzie Kelenske, Janice Roemer, Jeff Zhorne

Kopijredacteur:
Peter Moore

Vormgeving:
Randall Cole, Minette Collins, Phil Gray, Ronald F. Grove, Michael Hale, Greg Sandilands

Fotoarchief:
Hal Finch

Fotoredactie:
Hoofd fotografische verzorging: Warren Watson;
Medewerkers: Charles Buschmann, Alfred Hennig, Roland Rees, Scott Smith, Kim Stone

Uitgeverij:
Hoofd productie: Roger G. Lippross; *Distributie:* Boyd Leeson; *Productie:* Ron Taylor; *Eindcoördinator uitgeverij:* Syd Attenborough; *Coördinator internationale edities:* Val Brown; *Distributie losse nummers:* John LaBissoniere

Financieel beleid:
Leroy Neff

Internationale edities:
Duits: John B. Karlson; *Engels:* John R. Schroeder; *Frans:* Dibar Apartian; *Nederlands:* Bram de Bree; *Spaans:* Don Walls

Kantoren:
Auckland, Nieuw-Zeeland: Peter Nathan; *Bonn, West-Duitsland:* Frank Schnee; *Burleigh Heads, Australië:* Robert Morton; *Genève, Zwitserland:* Bernard Andrist; *Johannesburg, Zuid-Afrika:* Roy McCarthy; *Manila, Filippijnen:* Guy Ames; *Mexico City, Mexico:* Thomas Turk; *San Juan, Puerto Rico:* Stan Bass; *St. Albans, Engeland:* Frank Brown; *Utrecht, Nederland:* Bram de Bree; *Vancouver, B.C., Canada:* Robert Fahey

Persoonlijk van...

Ja, wij leven in een noodtoestand!

Jazeker! Wij bevinden ons op het ogenblik in heel wat meer dan een economische crisis!

We zitten midden in een maatschappelijke crisis — een morele crisis — een internationale crisis — een militaire noodtoestand van leven-of-dood!

Wij zijn echter te zeer geoccupeerd met ons hooghartig vertrouwen in de 20e-eeuwse prestaties van de wetenschap, de technologie, het zakenleven en de industrie om *het werkelijke gevaar dat vlak boven ons hoofd hangt* op te merken!

Onze gedachten gaan steeds uit naar hetgeen waarvan we menen dat het de 20e-eeuwse „*voortgang*” is! Het schijnt dat het menselijke verstand nagenoeg onbeperkt van vermogen is. Wij scheppen een overtuigd en zelfvoldaan behagen in zulke onvoorstelbare kunststukken als het brengen van mensen op de maan en weer veilig terug, het ontvangen van door onbemande ruimteschepen gemaakte close-up foto's van Jupiter, Saturnus en van de oppervlakte van Mars, in zulke technologische voortbrengselen als de computer! En zelfs kleurentelevisie en moderne telefonische technieken zouden degenen die in de 19e eeuw zijn gestorven ten zeerste hebben verbaasd.

Maar, juist als we bezig zijn onszelf schouderklopjes te geven en te denken dat we zo'n hoogontwikkelde beschaving zijn — BENG! Een astronaut keert veilig terug van een reis naar de maan en ondervindt zijn hulpeloosheid om zijn familieproblemen op te lossen. Zijn gezin valt door echtscheiding uit elkaar.

Wij staan *hulpeloos* tegenover onze problemen en de duizenden kwalen van de mensheid.

De structuur van ons huwelijks- en gezinsleven, waar een stabiele en bestendige samenleving op berust, is uiteengevallen. Mensen kunnen niet opschieten met andere mensen, partijen niet met andere partijen, volkeren niet met andere volkeren.

Waarom niet? We boeken met geduld en voor een meer of minder hoge prijs, voortdurend voortgang, op het fysieke en materiële vlak. Dus denken we dat het

allemaal wel goed gaat! Deze materiële prestaties stimuleren onze opschepperige moraal! Maar de oorzaken van onze geestelijke problemen willen we liever niet weten.

Ik herhaal steeds weer en opnieuw — *er is een geestelijke wet* die heerst over de problemen, moeilijkheden en ellende die we niet hebben kunnen oplossen. In onze zelfverzekerde ijdelheid en arrogantie negeren we die wet maar liever. Toch is deze even onverbiddelijk als de wet van de zwaartekracht.

Die geestelijke wet is de oorsprong — de drijfveer — de gezindheid van zorgzame *liefde*. Dat wil zeggen bezorgdheid voor het welzijn van anderen. Ik vereenvoudig dit met de term „*geven*” en de overtreding daarvan met „*nemen*”.

Deze materialistische wereld heeft zich steeds bevonden op de weg van „*nemen*” — van egocentrisme, begeerte, wellust en jaloezie, van wedijver, strijd, geweld en oorlog, van haat jegens gezag.

De onzichtbare wet van „*geven*” is die van meewerken, helpen, dienen, delen. Als wij allen met dat motief zouden leven, zouden onze problemen en kwalen verdwijnen. Maar deze beschaving zal dat niet doen!

Waartoe leidt ons dat? Wij spoeden ons voort in de richting van het moment dat de vernietiging van de mensheid onvermijdelijk is!

Maar God zij dank! Vlak voor die laatste klap zal die almachtige, die altijd „*gevende*” „Sterke Hand Ergens Vandaan” in de aangelegenheden van deze wereld interveniëren, en een opstandige mensheid van zichzelf redden! De gehele mensheid zal worden gedwongen om van vrede te genieten, van geluk en van universele overvloed in welvaart!

De wetenschap noch de industrie noch enige menselijke regering zal dit tot stand brengen. Het zal *voor* ons gedaan moeten worden! Uiteraard betekent dit dat eindelijk menselijke ogen geopend zullen worden voor de *echte waarden* — en dat men volgens die geestelijke weg van „*geven*” zal *leven*! De mensheid zal eindelijk leren dat het inderdaad „meer gezegend is te geven dan te ontvangen!” En sommigen van ons zijn al bezig dit te leren! □

De oorzaak van de **ONRUST IN MIDDEN-AMERIKA**

door Gene H. Hogberg

De kwetsbare samenlevingen van Midden-Amerika worden nu al jarenlang verscheurd door revoluties. Waarom zijn de Verenigde Staten tot dusverre zo blind gebleven voor de toenemende gevaren?

De onrust in Midden-Amerika is opeens dag in, dag uit voorpaginanieuws!

Voor het moment zijn de communistische terroristen schaakmat gezet bij hun pogingen in El Salvador een burgeroorlog te ontketenen.

In het naburige Nicaragua zijn marxistische revolutionairen druk in de weer hun macht te „consolideren” — academisch jargon voor het elimineren van politieke tegenstanders.

In heel Midden-Amerika maken andere regeringsleiders zich zorgen dat ze worden prijsgegeven aan import-revoluties.

Worden de VS wakker?

Jarenlang zijn autoriteiten van de Verenigde Staten druk bezig geweest met het goedpraten van de tactiek van Cuba en van andere links-radicalen bewegingen die de wettige, veelal rechtse, regeringen in dit gebied trachten te ondermijnen. Maar onder de nieuwe regering Reagan geeft Washington nu eindelijk blijk de ogen te openen. Het begint oog te krijgen voor de reële gevaren voor de belangen van de vrije wereld.

Op 12 februari publiceerde de regering der VS documenten die

bewezen dat er tonnen wapens vloeien naar de linkse guerrilla's die in El Salvador het door de Amerikaanse regering gesteunde gezag bestrijden. De wapens worden geleverd via een wereldomspannend communistisch netwerk dat zich van Moskou afwisselend uitstrekt via Cuba, Nicaragua, Vietnam en Ethiopië. Zelfs de Palestijnse „Bevrijdingsorganisatie”, de P.L.O., is erbij betrokken.

Veel van de wapens zijn overblijfselen van de reusachtige buit aan Amerikaanse wapens die na de nederlaag in Vietnam haastig in de steek werden gelaten.

Amerikaanse afgezanten brachten Washingtons toenemende bezorgdheid over de gebeurtenissen in Midden-Amerika, over aan regeringen op het gehele westelijk halfrond en aan Europa, waaronder zelfs Joegoslavië. Sommige van de Amerikaanse bondgenoten voelden er niets voor, ruitelijk te erkennen wie de

SAN SALVADOR — Boeren ondersteunen een beleid tot agrarische hervorming. De nieuwe gematigde junta heeft vele hervormingen ingevoerd, maar grote onrust duurt voort. Revolutionair-links, gesteund door de Sovjetunie en Cuba, tracht de regering omver te werpen.

Foto's door Susan Meiselas — Magnum

werkelijke aanstichters van de toemende chaos zijn.

Het is nu duidelijk dat de Reagan-regering heeft besloten van El Salvador een proefballon te maken voor haar bewering dat Moskou bezig is overal ter wereld terroristen te steunen. Minister van Buitenlandse Zaken Alexander Haig ziet de situatie in El Salvador als het hedendaagse schoolvoorbeeld van Sovjet-schendingen van een „internationale gedragscode” waartoe op de topconferentie met de Verenigde Staten van 1972 werd besloten. Op die top zagen beide kanten af van het behalen van „eenzijdige voordelen” ten koste van de ander.

Het spoor van communistische avonturen dat sedertdien door Afrika, Azië, en, nog bedreigender voor Washington, door Latijns-Amerika werd getrokken, toont hoe waardeloos deze overeenkomst — een der fundamente van de ontspanningspolitiek — in werkelijkheid was.

Schuld voor groot deel bij Washington

Volgens Amerika's nieuwe ambassadrice bij de Verenigde Naties, Jeanne Kirkpatrick, heeft de verzwakte positie van Amerika op het westelijk halfrond „ernstige vormen van kwetsbaarheid geschapen waar die voordien niet bestonden”.

Washington is zelf grotendeels verantwoordelijk voor de politieke aftakeling in heel Midden-Amerika en in delen van het Caribische gebied. De tot voor kort gevoerde Amerikaanse buitenlandse politiek heeft in ernstige mate bijgedragen tot de ondermijning van regeringen onder de dekmantel van „progressiviteit”. Daarmee sprong voor Moskou en Havana onbedoeld het licht op groen om zich op te werpen als de voornaamste agenten van „noodzakelijke veranderingen”.

De geen blad voor de mond nemende mevrouw Kirkpatrick is ervan overtuigd dat de voormalige Amerikaanse regeringsleiders de verkeerde „lessen” uit Vietnam geleerd hebben. Volgens haar kwamen zij tot de onjuiste gevolgtrekking dat Washington zich nooit meer aan de „verkeerde kant van de geschiedenis” zou mogen plaatsen door het steunen

van een autoritaire leider (zoals de sjah van Iran of Anastasio Somoza van Nicaragua) tegen een „volksbeweging”, of daar nu communisten bij betrokken zijn of niet.

Voorts vond de vorige Amerikaanse regering dat Amerika in het vervolg in wereldzaken „met bescheidenheid en terughouding” moest handelen. Met andere woorden: de ervaringen in Vietnam hadden Amerika's trots op de eigen macht aan het wankelen gebracht!

Monroe Doctrine afgedaan

Wat Latijns-Amerika betreft wenste Washington de ontwikkelingen daar niet lan-

ger te beschouwen in termen van de veiligheid van het halfrond. De traditionele Amerikaanse politiek, van de Monroe Doctrine, via Franklin Roosevelt's politiek van goede nabuurschap tot John F. Kennedy's Bondgenootschap voor de Vooruitgang, werd naar de prullenbak van de geschiedenis verwezen.

In plaats daarvan benadrukte een invloedrijk rapport dat „niet tot het betrokken halfrond behorende staten” — naar men mag aannemen de Sovjetunie — „steeds belangrijker rollen zullen gaan spelen in de zaken van Latijns-Amerika”.

Inderdaad is de Sovjetunie volgens ambassadeur Kirkpatrick „in dit gebied een van de belangrijkste militaire machten geworden”. In Cuba, zo merkt zij op, „hebben de Sovjets de volledige beschikking over de marinefaciliteiten van Cienfuegos, over kernonderzeeërs en over lan-

dingsstrips die gebruikt kunnen worden door Backfire bommenwerpers.

Ook beschikken de Sovjets in Cuba over elektronische waarnemingsfaciliteiten die het Amerikaanse telefoon- en kabelverkeer af luisteren, en over een netwerk van spionage-activiteiten onder rechtstreekse Sovjet-controle.

En dan ligt er op Cubaanse bodem nog steeds die lastige, 3000 man tellende Sovjet-gevechtsbrigade, een ontwikkeling die door de voormalige president Carter, toen hij er achter kwam, als „onaanvaardbaar” werd gekenschetst. Later veranderde hij van mening toen Sovjet-president Brezjnef hem verzekerde dat de brigade niet bedoeld was als een rechtstreekse bedreiging van de Verenigde Staten.

Conflict weggewimpeld

Alles bijeen hoopten de Verenigde Staten dat Latijns-Amerika in een verondersteld „nieuw wereldtijdperk” zou kunnen worden „gedepolitiseerd”.

Amerika had, aldus president Carter in 1977, „zijn buitensporige angst” voor het communisme afgeschud, die volgens hem de Verenigde Staten ertoe had gebracht diverse autocratische, zij het pro-Amerikaanse en pro-Westerse regeringen te steunen.

Niet langer dienden gebeurtenissen op het westelijk halfrond te worden beschouwd in het licht van de worsteling tussen Oost en West, die nu voornamelijk tot Europa beperkt bleef.

De gebeurtenissen op het westelijk halfrond zouden nu „buiten de context van de betrekkingen tussen de supermachten liggen”.

Latijns-Amerika zou in het vervolg dienen te worden behandeld als een integrerend onderdeel van de mythische „Noord-Zuid dialoog” — en in dit verband als minder belangrijk dan Afrika.

Abstracte, verheven doeleinden zoals „rechtvaardigheid” en „mensenrechten” — in deze wereld onbereikbaar — kregen voorrang.

Tragisch genoeg was deze politiek geknipt voor communistische opstandelingen, die het gemakkelijker dan ooit vonden, organisaties die door

Washington als „volksbewegingen” werden aangemerkt, te infiltreren.

Het verleden verworpen

Vanwege de veronderstelde „veranderde werkelijkheid” zou Washingtons politiek ten opzichte van Latijns-Amerika vrij moeten zijn van „paternalisme”, en „tolerant inzake afwijkende politieke en economische inzichten”.

De eerste toepassing van de nieuwe „wereldomspannende” meetlat was de overeenkomst met Panama die in 1978 door de senaat der VS werd geratificeerd en waarbij de Verenigde Staten hun soevereine rechten over het Panamakanaal overdroegen. De nieuwe kanaalverdragen symboliseerden — aldus mevrouw Kirkpatrick — „de verloochening van de Amerikaanse hegemonie” in het verleden. De voormalige vice-president Mondale zei dat ze ook een symbool vormden van „de verbondenheid der Verenigde Staten met het geloof dat onze relaties met de landen van de wereld dienen te berusten op rechtvaardigheid en niet op macht”.

Moskou en Havana begrepen het maar al te goed! De kust was veilig om Amerika's nieuwe „handen-af” politiek vlak voor diens eigen achterdeur op de proef te stellen.

Het eerste doel was Nicaragua. De algemene afkeer van het 50-jarige bewind van de Somoza-familie was, aangemoedigd door communistische propaganda, voortdurend sterker geworden. Het goedgetrainde, door de communisten gesteunde Sandinista Nationale Bevrijdings Front maakte zich meester van de oppositiebeweging.

De Verenigde Staten, bevreesd zich aan de „verkeerde kant van de geschiedenis” te stellen, hielpen de overwinning van de Sandinisten te verzekeren. Terwijl Fidel Castro bezig was het ene vliegtuig na het andere met wapens naar de strijdkrachten van de rebellen te zenden, maakte de regering van de VS een einde aan haar militaire steun aan de belegerde Somoza-regering.

De rest is geschiedenis. In plaats van „ongebonden” te zijn, zoals verblinde Amerikaanse academici nog steeds volhouden, gleed de nieuwe Nicaraguaanse regering vrijwel geheel af naar de marxistische sfeer.

Nationale verkiezingen zullen in Nicaragua op zijn vroegst in 1985 worden gehouden. Volgens de autoriteiten in de hoofdstad Managua, moet het publiek eerst „heropgevoed” worden om zijn stem te kunnen bepalen.

Onder het mom de kunst van het lezen en schrijven te willen bevorderen, instrueren de Sandinisten jonge mensen in de methoden van het marxisme en het „sandinismo”. (In het ABC voor schoolkinderen staat de letter G voor guerrilla, en de S voor Sandinista.)

Radio en televisie zijn uiterst revolutionair van toon. Waakhondcomités in wijken en buurten zorgen er wel voor dat iedereen de wekelijkse indoctrinatiëavonden bijwoont. Wie niet komt krijgt geen

PT kaart door Minette Collins

baan en zijn kinderen mogen niet naar school.

De zakengemeenschap van Nicaragua — die aanvankelijk de revolutie steunde — staat nu argwanend, zoal niet vijandig, tegenover de nieuwe regering. Particuliere investeringen staan stil. De door een burgeroorlog van 4 miljard gulden geteisterde economie ligt geheel in duigen.

De Amerikaanse hulp — aanvankelijk hervat om de „gematigden” in de door de Sandinisten gedomineerde junta aan te moedigen — is stopgezet. Het gevolg is alleen maar dat de regering nu Washington aansprakelijk kan stellen voor de economische chaos. Opnieuw is Amerika het zwarte schaap.

Het moeras El Salvador

De resultaten in Nicaragua ontmoedigden de vorige Amerikaanse rege-

ring echter niet steun te blijven verlenen aan de „krachten van de vooruitgang” elders in Midden-Amerika, met name in El Salvador en Guatemala.

Wat zich in El Salvador afspeelt is geen burgeroorlog, zoals de pers het nogal lichtzinnig voorstelt. De bevolking van El Salvador als geheel genomen is doodziek van het woeste geweld dat de afgelopen anderhalf jaar al meer dan 13.000 mensenlevens heeft gekost.

Er bestaan duidelijke verschillen tussen Nicaragua en El Salvador. In El Salvador nam de heerschappij niet de persoonlijke vorm (die van het *Personalismo*) aan, zoals in het geval van Somoza's regering. Evenmin was er een grondzee van publieke steun aan pogingen het oude regime opzij te schuiven, ook al heersten er onbillijkheden in het land. (Ook al bestonden er natuurlijk altijd in de een of andere vorm verschillen in politieke overtuiging.) Waar het om ging waren veeleer de pogingen van radicaal links om op het getij van het *Sandinismo* mee te rijden en aan de macht te komen.

Wat El Salvador op het ogenblik volgens een waarnemer meemaakt, „is geen burgeroorlog; het is terrorisme en vandalisme”. Er heerst vrijwel volledige anarchie. Op het platteland worden de oogsten van de boeren in brand gestoken, terwijl gewapende benden midden overdag roofovervallen uitvoeren in de steden. (Het afgelopen jaar werd de helft van alle bussen in El Salvador vernield.)

Jonge mensen van 11 tot 17 jaar worden gekidnapped en gedwongen zich bij de linkse terroristenbrigades aan te sluiten. Aan de andere zijde „verdwijnen” jongeren die verdacht worden van linkse sympathieën om blijkbaar in handen te vallen van regeringsgezinde, of uiteenlopende rechtse groeperingen.

Hoe het geweld begon

De vicieuze cirkel van het geweld begon met de poging van de zijde van de marxistische guerrilla's om „een revolutionair klimaat” te vestigen waar dat voordien niet bestond.

(Zie verder pagina 28)

RECORDDROOGTE EN ONGUNSTIG WEER ...juist als recordoogsten alleen niet voldoende zijn!

door Donald D. Schroeder

„Voedsel zal in de jaren '80 worden wat de aardolie al in de jaren '70 werd: schaars en uiterst kostbaar!” aldus een vooraanstaand voedselkundige.

VOLKOMEN onverwacht zijn de enorme graanoverschotten van de aarde verdwenen. „Met één klap zijn we van overvloed in schaarste vervallen”, zegt William Willard Cochrane, landbouweconoom aan de universiteit van Minnesota.

Cochrane waarschuwt dat, tenzij in het overgrote deel van de Verenigde Staten het weer dit jaar gunstig voor het gewas is — en dit is al vele maanden niet het geval geweest — de graanreserves tegen de herfst zullen zijn gedaald tot slechts weinig meer dan de thans voor één maand benodigde hoeveelheid. Deze ontwikkeling is bepaald onheilspellend!

Verder betwijfelen voedselkundigen zeer sterk of, gezien de enorm stijgende wereldvraag naar Amerikaans graan, de VS ooit weer in staat

Connolly — Liaison

zullen zijn omvangrijke reserves aan te leggen.

„Wat we nu beleven is een inflatie, welke wordt gestimuleerd door de voedselprijzen”, aldus Cochrane, „en

die prijzen zullen zeer aanzienlijk stijgen, als er weer een periode van droogte aanbreekt.”

Zullen we bereid zijn deze waarschuwing ter harte te nemen en de oorzaak te elimineren van een te verwachten ongeëvenaard voedseltekort?

Waarom zelfs recordoogsten ontoereikend zijn

Eind vorig jaar werd in Washington D.C. een conferentie van voedselkundigen gehouden. Alle deelnemers waren het erover eens dat de Verenigde Staten niet langer als graanleverancier van de wereld kunnen optreden. Al hun berekeningen wezen erop dat de

wereldvraag thans *alles* wat de VS kunnen produceren verre overtreft, zelfs indien er recordoogsten worden binnengehaald.

Reagan Brown, de staatssecretaris

voor landbouw van de staat Texas, liet de volgende waarschuwing horen: „1981 moet voor ons een goed oogstjaar worden. Mocht er weer een droogteperiode aanbreeken, dan wordt dat iets verschrikkelijks, een absolute catastrofe voor dit land.”

Wereldomvattende crisis

Verleden jaar werd het centrale deel van de VS getroffen door zowel gebrek aan regen als door een recordhittegolf, zodat er ernstige schade werd toegebracht aan de tarwe, maïs, sojabonen en aardnoten, terwijl miljoenen kippen en kalkoenen omkwamen.

Maar over de gehele VS genomen daalden de oogsten ondanks genoemde droogte toch maar weinig. Dit kwam doordat in vele streken de bodem nog voldoende grondwater bevatte om de gewassen tot ontwikkeling te brengen. Maar dat in de bodem aanwezige vocht is thans uit vele gebieden verdwenen. Uitblijvende regen- en sneeuwval maakten dat aanvulling ervan uitbleef.

Thans hebben opnieuw droogte en uitdroging van de bodem zich naar oost en west verspreid. Slechts enkele streken van Amerika is dat bespaard gebleven.

Deze winter waren de wintersportcentra in Colorado en andere bergachtige staten gedwongen te sluiten wegens gebrek aan sneeuw. In verscheidene uitgestrekte staten hebben boeren zich genoodzaakt gezien een beroep te doen op de rampenfonds van de overheid om niet failliet te gaan.

Het departement van Landbouw van de staat Minnesota heeft verklaard dat de winter van 1981 de droogste was in de afgelopen honderd jaar.

In het noorden van Amerika heeft een recorddroogte alle waterreservoirs uitgeput en noodsituaties veroorzaakt zowel in dorpsgemeenschappen als in grote steden. De lage waterstand der rivieren heeft tot een zware concentratie van vervuiling geleid, waardoor het water voor de mens ondrinkbaar werd. Recordperiodes van zware vorst deden de kale grond diep bevriezen, met het gevolg dat latere regen en sneeuw geen kans kregen er diep in door te dringen om de grondwaterstand op het juiste peil te houden. In de staat Florida

verwoestte een voor dit gebied ongewoon strenge vorstperiode voor miljoenen aan citrusvruchten.

De Mississippi, die het uitgestrekte midden der VS van water voorziet, bereikte zijn laagste peil in de geschiedenis. De rivier werd tot een kerkhof van aan de grond gelopen boten. Dat kwam de betreffende rederijen op zware verliezen te staan, mede doordat ze hun schepen slechts ten dele konden beladen met onmisbare ladingen steenkool, aardolieproducten, ruwe olie en meel voor de bakkerijen.

Op nog een andere, door slechts weinigen begrepen manier is het weer in de VS van zeer grote invloed op de voedselvoorziening van deze wereld. Via de Mississippi wordt immers meer dan de helft van al het in de VS verbouwde graan verscheept.

In de centrale laagvlakten in het midden der VS bleef de oogst van de wintertarwe abnormaal laag als gevolg van onvoldoende wortelontwikkeling, veroorzaakt door een tekort aan water in de bodem. Gebieden die van hun gewone sneeuwval verstoken bleven, waren als gevolg hiervan uiterst gevoelig voor plotseling invallende vorstperiodes en voor harde winden.

Doch ook daar waar latere lenteregens de droogte nog wat vergoedden, zal de late inzaai — hoe nuttig op zich ook — toch tot opbrengsten beneden het normale leiden.

Rug van hoge luchtdruk

Meteorologen hebben een verklaring voor de abnormale droogte in de afgelopen maanden op het Noord-Amerikaanse continent. Hun instrumenten hebben een rug van hoge luchtdruk boven de Rocky Mountains aangetoond. Deze rug heeft belet dat vochtige lucht de vlakten van Midden-Amerika en de oostelijke staten kon bereiken.

Normaal waait de wind in de VS 's winters in een bepaald weerptraan van west naar oost. De afgelopen winter is het normale verloop van het patroon zeer aanzienlijk verstoord.

Meer getroffen gebieden

Maar de VS zijn niet de enigen die door ongunstig weer zijn getroffen. Zo heeft bijv. Portugal onlangs te kampen gehad met de ergste droogte van de afgelopen 30 jaar. Hierdoor

werd de in dit land met waterkracht opgewekte elektriciteit gehalveerd.

In Afrika is de droogte, die vorig jaar grote delen van dat continent teisterde, enigszins afgenomen, maar toch zien vele Afrikaanse staten zich gedwongen steeds meer voedsel te importeren, wat hun kostbare buitenlandse valuta kost.

In diverse noordelijke provincies van China hebben twee totaal aan elkaar tegengestelde calamiteiten de behoefte aan meer voedselimporten sterk doen stijgen: de ergste overstromingen van de laatste 25 jaar en de ergste droogte in 37 jaar hebben tot ernstige agrarische verliezen geleid.

Hoorn des overvloeds is leeg

Maar zie nu eens wat er de laatste jaren met de landbouwproductie van de Verenigde Staten is gebeurd. De VS nemen 60% van de internationale graanhandel voor hun rekening. Momenteel verkopen de Amerikaanse boeren bijna elke schepel graan die ze oogsten aan het buitenland. Nooit waren recordoogsten in Noord-Amerika harder nodig om de wereld te voeden dan nu. Nochtans zijn zelfs Noordamerikaanse recordoogsten ontoereikend om de wereld te voeden.

In de jaren '70 namen de Amerikaanse graanexporten elk jaar met gemiddeld 12% toe. Maar de Amerikaanse graanproductie steeg in diezelfde periode met slechts 5%. En de honger in de wereld wordt voortdurend groter.

In 1979 steeg de agrarische productie van de Derde Wereld met slechts 1,3%, terwijl de bevolking met het dubbele van dit cijfer groeide. In niet minder dan 61 ontwikkelingslanden daalde de landbouwproductie in de jaren '70 in plaats van te stijgen. Vijftien van deze landen produceerden zelfs in absolute hoeveelheden gemeten minder dan in het jaar 1970. Het gevolg was dat de ontwikkelingslanden in toenemende mate afhankelijk werden van slechts enkele ontwikkelde landen. Noord-Amerika, Australië en West-Europa voorzien nu voor 90% in de behoeften aan tarwe en andere voedingsgranen van de Derde Wereld.

In 1981 zullen de ontwikkelingslanden 95 miljoen ton graan importeer-
(Zie verder pagina 26)

STREVEN NAAR UITNEMENDHEID

door Stanley R. Rader

DOORDAT ik soms wel 300 dagen van het jaar met Herbert W. Armstrong op reis ben geweest, heb ik voortdurend de vruchten kunnen plukken van een voorbeeld van toewijding, inspanning en noeste arbeid om iets tot stand te brengen, dat werkelijk de moeite waard is.

Herbert Armstrongs uitzonderlijke drijfkracht is eigenlijk een bewijsvoering voor een wet van succes, die hij heeft uiteengezet in het boekje: *De zeven regels voor succes* (op aanvraag gratis verkrijgbaar). Die drijfkracht immers is de vierde succesregel die de heer Armstrong toepast. Energie wil zeggen dat men zichzelf steeds weer voortstuwt, nimmer verslapt of versaaft: het is het streven naar uitnemendheid.

Nochtans is dit streven naar uitnemendheid in onze samenleving iets zo zeldzaams geworden, dat men tegenwoordig spreekt over een algemene teruggang in kwaliteit. De hoge technologische niveaus daargelaten, lijken de maatstaven voortdurend lager te worden. Prestatietoetsen in het middelbaar onderwijs vertonen over de afgelopen tien jaar een bepaald dramatische achteruitgang. Volgens onderwijsdeskundigen is er sprake van „norm-inflatie” d.w.z. de neiging een hogere waardering toe te kennen aan prestaties, die beslist minder zijn dan vroeger. Amerikaanse autofabrikanten hebben hun omzet zien dalen doordat ze de naam kregen mindere kwaliteit te leveren.

Natuurlijk zijn niet alle beoordelingsnormen gedaald. Over de gehele wereld verspreid, vindt men nog voorbeelden van uiterste inspanning en uitstekende prestaties. En het is juist om het streven naar uitnemendheid aan te moedigen, dat de heer Armstrong „Ambassador Inter-

national Cultural Foundation” in het leven heeft geroepen. Deze Stichting levert een bijdrage om het beste wat de uitvoerende kunsten te bieden hebben, onder de aandacht van het wereldpubliek te brengen.

Het algemeen aanzien van een samenleving wordt bepaald door haar opvattingen over kwaliteit. Of zoals John Gardner in zijn boek *Excellence* (Uitnemendheid) heeft geschreven: „Wezen en karakter van onze maatschappij berusten op een allesoverheersend verlangen iets goeds te presteren.” Als we „slonzige onverschilligheid” tolereren, dan kan het niet anders of het wezen, de *kwaliteit* van het bestaan wordt minder. Verlaging van de normen berooft het bestaan in aanzienlijke mate van het streven naar succes en waardigheid.

Uitnemendheid is gebaseerd op verdienstelijke prestaties en op individuele inspanning. Ofschoon een ieder op tenminste enkele gebieden van het leven naar uitnemendheid kan streven, blijft het feit dat vele mensen dit nalaten.

Misschien komt het wel doordat uitnemendheid geen aangeboren eigenschap is. Uitnemendheid is het produkt van een „kunstmatige” menselijke inspanning, die zeer sterk op een bepaald doel is gericht. Hiernaar te streven betekent het ontwikkelen van een doelbewuste, dynamische activiteit. In dit opzicht is het streven naar uitnemendheid een unieke menselijke bezigheid, ingegeven door de menselijke geest. Het gaat daarbij — voor een deel tenminste — om het overwinnen van onze eerste natuurlijke neiging tot nietsdoen en luiheid.

We kunnen onmogelijk prestaties van hoge kwaliteit vergen als we ervan uitgaan dat alle normen slechts betrekkelijk zijn. Aangezien onze

maatschappij God vergeten is, heeft ze ook vergeten dat er iemand is, die normen en maatstaven vaststelt, die onveranderlijk en onwrikbaar zijn. „Voorwaar, Ik, de Here, ben niet veranderd” (Mal. 3:6). Van een mens verlangen dat hij aan hoge normen voldoet, houdt in dat hij een duidelijk beeld moet hebben van wat die normen zijn.

Wat de meeste uitleggers van begrippen als uitnemendheid en kwaliteit vergeten, is de ontbrekende dimensie in deze aangelegenheid. Het streven naar uitnemendheid weerspiegelt de uiteindelijke bestemming van de mens: het niveau van bestaan, waarop *God* zich bevindt. Zoals mensen in zeer bepaalde opzichten naar uitnemendheid streven, zo is God de belichaming van uitnemendheid *in alle opzichten*. (Ps. 8:2).

Het streven naar uitnemendheid is dan ook in zekere zin het streven zich een deel van Gods karakter te verwerven, die zelf is „bekleed” met majesteit en luister (zie Job 40:5).

Zelfs in perioden van „slonzige onverschilligheid” doet het menselijk verlangen naar kwaliteit zich toch nog gelden: ambachtelijk vervaardigde produkten van hoge kwaliteit kunnen de inflatie uitstekend het hoofd bieden. De bijbelse raad voor het bereiken van succes is nog altijd even waar: „Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat” (Pred. 9:10).

„Wat de mensen nodig hebben,” aldus John Gardner, „zijn doelstellingen, die in hun ogen alle inspanning en verplichtingen waard zijn; en dan moeten ze geloven dat die inspanning hun zowel zelfrespect als het respect van anderen zal opleveren.” Het schijnt dat God de mens heeft toegerust met het verlangen hoge normen te bereiken; want het uiteindelijke doel van de mens is immers naar het allerhoogste te streven: Gods karakter. „Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is” (Matth. 5:48). Dit grootse streven wordt behandeld door de heer Armstrong in: *Het ongelooflijke potentieel van de mens*, dat u op aanvraag geheel kosteloos wordt toegezonden. □

WAAROM BIDDEN: „Leid ons niet in verzoeking”?

door Clayton Steep

Leidt God de mens in verzoeking? Zo niet — waarom zouden wij Hem dan bidden dit niet te doen? Deze kwestie heeft al velen, inclusief theologen, in verwarring gebracht.

In Jakobus 1:13 kunnen wij lezen: „Niemand zegge, wanneer hij in verzoeking komt dat hij door God verzocht wordt; want God wordt door het booze niet in verzoeking gebracht en brengt zelf niemand in verzoeking” (*Leidse Vert.*).

Maar ook geeft de Statenvertaling Genesis 22, vers 1 als volgt weer: „En het geschiedde na deze dingen, dat God Abraham verzocht...” Brengt God dan toch de mens in verzoeking, in de verleiding het kwade te doen? Mocht dat niet het geval zijn, waarom zouden we dan bidden „Leid ons niet in verzoeking”?

En hoe staat het met het vers: „Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeking valt” (Jak. 1:2)?

Hoe moeten we deze Schriftgedeelten die schijnbaar met elkaar in tegenspraak zijn, verklaren?

Op de proef stellen

In de Statenvertaling wordt helaas vaak „verzoeken” gebruikt, waar andere vertalingen „op de proef stellen” bezigen. Ook de Nieuwe Vertaling gebruikt nogal eens het foutieve „verzoeken”. In het huidige taalgebruik is de betekenis van het woord „verzoeken”, verleiden tot het kwaad. „Op de proef stellen” komt overeen met het oorspronkelijke Hebreeuws en Grieks. De Leidse Vertaling is met betrekking tot deze kwestie consequent in correcte weergave van de grondtekst. Ook gebruikt de Statenvertaling „verzoeking”,

waar „toetsing” of „beproeving” een betere vertaling is.

Laten wij hiervoor eens Openbaring 3:10 opslaan. Sprekende over de komende periode van wereldwijde verdrukking, doet Jezus aan degenen die Hem gehoorzamen de volgende belofte: „Omdat gij het woord Mijner lijdzaamheid bewaard hebt, zoo zal Ik ook u bewaren uit de ure der *verzoeking*, die over de geheele wereld komen zal, om te *verzoeken*, die op de aarde wonen” (*Statenvert.*). Ook de Nieuwe Vertaling gebruikt hier „verzoeking” en „verzoeken”, terwijl de Leidse Vertaling als volgt luidt: „Omdat gij het bevel naar mijn voorbeeld geduld te oefenen trouw hebt bewaard, zal ik ook u bewaren en redden uit de ure der *beproeving*, die over de geheele wereld komen zal om de bewoners der aarde *op de proef te stellen*”, wat een betere vertaling is.

Zo zou „Leid ons niet in verzoeking” kunnen worden vertaald met „Stel ons niet te zwaar op de proef”.

Jezus zelf liet ons op de avond voor zijn kruisiging zien wat Hij met dat „Stel ons niet te zwaar op de proef” bedoelde. Hij beseftte dat indien Hij voor de zware beproevingen van de komende twaalf uren zou bezwijken, Gods gehele plan tot behoud der mensheid eveneens zou falen.

Jezus was tot in zijn diepste wezen beroerd: „Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker [van lijden] Mij voorbijgaan [m.a.w. Stel mij niet te zwaar op de proef!]; doch niet [zo voegde Hij eraan toe] gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt” (Matth. 26:39).

Dit komt overeen met hetgeen Jezus zei volgens Mattheus 6:10: „uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op de aarde.”

Mogelijk bestond er nog een andere manier om Gods plan tot behoud voor de mensheid uit te voeren, en mocht dat inderdaad zo zijn, dan vroeg Hij of de komende smartelijke beproeving Hem bespaard kon blijven — doch *uitsluitend* als dat Gods wil was.

Dat was echter niet het geval.

Het is niet altijd Gods wil dat pijnlijke beproevingen ons bespaard blijven. Soms schieten we tekort in ons aandeel in de vorming van een rechtvaardig karakter. God is dan genoodzaakt ons hard aan te pakken, opdat we weer op het goede spoor zullen komen.

Ons aandeel

Een christen is iemand die iedere dag vraagt of God hem wil leiden, want de Eeuwige zegt: „Ik ben de Here, uw God... die u de weg doet betreden, die gij moet gaan” (Jes. 48:17).

Wanneer we aan de horizon een beproeving zien opdoemen, kunnen we — in plaats van daardoor in paniek te geraken — God vragen of Hij ons, *indien het zijn wil is*, daarlangs, eromheen of eroverheen wil leiden, doet er niet toe welke kant uit, zolang het maar niet erdoorheen is! Als we waakzaam zijn en dichtbij God leven, is het mogelijk dat we van de beproeving worden verlost nog voordat we er volkomen in verwickeld raken. „Waakt en bidt [bond Jezus zijn discipelen op het hart], dat gij *niet* in verzoeking *komt* [te zwaar op de proef wordt gesteld]” (Matth. 26:41).

Jezus’ gebed is gebaseerd op het uitgangspunt dat zij die bidden, hun aandeel in Gods plan vervullen. Het verzoek: „Geef ons heden ons dagelijks brood” (Matth. 6:11) heeft als basis dat wie deze vraag stelt, zelf

doet wat in zijn vermogen ligt om door arbeid zijn dagelijks brood te verdienen. Zo iemand blijft niet werkeloos zitten wachten tot dat brood hem op de een of andere wijze wordt verstrekt. Ook het ontvangen van vergeving van schulden (vers 12) hangt af van het antwoord op de vraag of wij zelf ons aandeel vervullen n.l. dat wij onze schuldenaren vergeven. Op dezelfde wijze gaat het verzoek: „Leid ons niet in verzoeking” ervan uit dat degene die dit bidt, ijverig bezig is zijn leven te beteren, zodat het niet nodig is dat God dat voor hem doet.

Als God toestaat dat zware beproevingen over ons komen, dan is dat voor ons eigen welzijn — om ons wakker te porren, ons een les te leren. Als we dergelijke lessen eigener beweging leren, schieten we heel wat beter op! Lees ook wat er over een dergelijke „zware proef” wordt gezegd in 2 Korinthe 13:5: „Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf.”

Want dan hoeft God dat niet voor u te doen!

Jeremia begreep dat God het noodzakelijk achtte zijn volk op de proef te stellen. Hij bad: „Tuchtig mij, Here, doch naar recht; niet in uw toorn, opdat Gij mij niet te gering maakt.” Met andere woorden: hij verzocht om gecorrigeerd te worden, maar dan toch graag zonder voor een uiterst zware beproeving te worden gesteld.

De bijbel maakt melding van zeer zware beproevingen, zoals „de vuurgloed, die tot beproeving dient” (1 Petr. 4:12). Bijzonder zwaar op de proef worden gesteld, is allesbehalve aangenaam. Daarom schreef Petrus aan de christenen: „... ook al wordt gij thans, *indien het moet zijn*, voor korte tijd door allerlei verzoeken bedroefd” (1 Petr. 1:6). Maar in het volgende vers zegt hij dat het resultaat van een dergelijke beproeving „kostbaarder dan vergankelijk goud” is.

Ook al worden wij misschien zwaar op de proef gesteld, in elk geval hebben we deze belofte meegekregen: „En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht [beproefd] wordt, want Hij zal met de verzoeking [beproeving] ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt” (1 Kor. 10:13).

„Wij weten nu, dat [God] alle dingen doet medewerken ten goede

voor hen, die God liefhebben” verzekerde de bijbel ons (Rom. 8:28). In het besef dat Gods wil altijd het beste is, moedigde Jakobus aan: „Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeken [zware tests] valt” (Jak. 1:2).

Als beproeving verleiding inhoudt

Velen hebben zich het hoofd gebroken over Genesis 22:1, waar staat: „En het geschiedde na deze dingen, dat God Abraham verzocht . . .” (*Statenvert.*). Wat daarna volgt is het bekende verhaal van Abraham, die zich gereedmaakt zijn zoon Izaäk op het altaar te offeren, in gehoorzaamheid aan Gods bevelen. God wilde Abraham testen om te zien hoe sterk diens geloof was. Hier was geen boosaardigheid in het spel, want zoals we reeds hebben gezien: „God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking [met kwaad]” (Jak. 1:13).

Een betere vertaling van Genesis 22:1 is: „Hierna gebeurde het, dat God Abraham op de proef stelde.”

Soms echter wordt de verleiding tot het verrichten van kwaad een deel van een zware beproeving. Dit wordt bijv. geïllustreerd door wat er met het oude Israël gebeurde. God had dit volk bevelen: „Gedenk dan heel de weg, waarop de Here, uw God, u deze veertig jaar in de woestijn heeft geleid, om u te verootmoedigen en u op de proef te stellen ten einde te weten, wat er in uw hart was: of gij al dan niet zijn geboden zoudt onderhouden” (Deut. 8:2).

Hier stelde God andermaal mensen op de proef. Er was in die dagen *zonde* in het spel, want de Israëlieten rebelleerden tegen hun Schepper. Ze gaven toe aan de verleiding tot zondigen. Waar kwam die verleiding vandaan? Van God misschien? Neen, God verleidt niet tot het doen van kwaad. Waar dan vandaan? Van hun eigen begeerten, want „zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde” (Jak. 1:14-15).

God heeft hen niet zwaarder beproefd dan zij konden verdragen, vooropgesteld dat ze bereid waren hun aandeel na te komen in plaats van toe te geven aan hun begeerten.

Om de zaak nog erger te maken,

worden menselijke begeerten voortdurend aangewakkerd door Satan met zijn kwaadaardige beïnvloeding. Deze verleider wordt dan ook in Mattheus 4:3 „de verzoeker” genoemd. Hij verleidt de mensen tot het doen van kwaad (Markus 1:13). En dit brengt ons tot een ander facet van de betekenis van Jezus' leer. „Leid ons niet in verzoeking” wordt onmiddellijk gevolgd door „maar verlos ons van de boze”. Toen Jezus zijn discipelen leerde bidden, lag een bepaalde gebeurtenis Hem nog vers in het geheugen: „Toen werd Jezus door de Geest naar de woestijn geleid om *verzocht* te worden door de duivel” (Matth. 4:1). Ook hier betekende de verzoeking: de verleiding tot het doen van kwaad. Maar bedoelde verleiding kwam van de duivel — *niet* van God!

Jezus overwon Satan en verwierf aldus de bevoegdheid hem als Koning over de aarde te vervangen.

Ook wij dienen Satan te overwinnen, ofschoon God niet zal toelaten dat de duivel ons net zo zwaar zal verzoeken als hij dat Jezus deed. Als we geen weerstand aan de duivel bieden (Jak. 4:7), geven we hem de kans ons te verzoeken (1 Kor. 7:5). Zelfs bestaat de mogelijkheid dat indien een gemeentelid de uitbanning van de zonde uit zijn leven ernstig verwaarloost, God hem — om hem a.h.w. wakker te schudden — aan Satan overlaat, om hem daarmee te beproeven. Daar doelde de apostel Paulus op, toen hij de aan zijn zorgen toevertrouwde Kerk van Korinthe oproeg: „leveren wij in de naam van de Here Jezus die man aan de satan over tot verderf van zijn vlees, opdat zijn geest behouden worde in de dag des Heren” (1 Kor. 5:5).

Laten we bidden dat we zelf nooit op die manier beproefd hoeven te worden!

God voert in en met ons leven zijn plan uit. Hij test en beproeft ons zoals dat voor de ontwikkeling van een rechtvaardig karakter noodzakelijk is. Hoe volmakter Gods Geest die in ons werkt, ons maakt, des te minder beproevingen zullen er voor ons nodig zijn. Als wij bidden „Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze”, vragen wij God ons te vervolmaken en ons te leiden naar de plaats waar dergelijke beproevingen niet nodig zijn. □

RUSLAND IN DE PROFETIE

door Herbert W. Armstrong

VELEN die een autoriteit beweren te zijn op het terrein van de profetie verzekeren de mensen dat er in Ezechiël 38 een oorlog wordt voorspeld waarbij Rusland, de Verenigde Staten, Canada en Engeland betrokken zullen worden.

Zij zien in dat de VS, Engeland en de democratieën van Noordwest-Europa samen in feite het moderne Israël vormen, dat te herleiden is tot de zogenaamde tien verloren stammen. Daarom, zo concluderen zij, voorzegt de profetie van Ezechiël 38 een invasie van het Noordamerikaanse continent door de Sovjetunie.

Maar dat is niet wat de profetie zegt.

De tijdsvolgorde van de profetie

Ezechiëls boodschap is voor *onze* tijd bestemd — een profetische waarschuwing voor Amerika, Engeland en Noordwest-Europa, nu!

Om de tijd, de plaats en al de feiten van de profetie van Ezechiël 38 te begrijpen, dienen we met het eerste hoofdstuk te beginnen en het boek tot het einde te volgen.

Als we dat doen, ontdekken we de tijdorde die door het hele boek loopt.

Laten wij het eens in grote lijnen doornemen.

Merk op in het eerste vers dat

Ezechiël tot de Joodse ballingen behoorde, die in het koninkrijk Juda gevangen waren genomen en vervolgens naar de rivier de Kebar gevoerd. Het was in het vijfde jaar van de ballingschap van hun koning Jojakin, dat de profetie zich door middel van visioenen aan Ezechiël begon te openbaren.

Het gaat hier om een profetie — dat wil zeggen dat Ezechiël dingen te zien kreeg, die zich pas in een verre toekomst zouden voltrekken.

Hierbij valt op te merken dat de profetie geïnspireerd en neergeschreven werd na het begin van de ballingschap van Juda — meer dan 130 jaar nadat het Huis Israëls in ballingschap naar Assyrië was gevoerd. En reeds voordat Ezechiël zijn visioenen kreeg en neerschreef, was de voorhoede van het Huis Israëls reeds begonnen zich op de Britse eilanden te vestigen.

Dat neemt niet weg dat Ezechiël een profeet voor het Huis Israëls was. (Niet te verwarren met de huidige Joodse staat Israël; het eigenlijke Joodse volk dat in deze staat woont, bestaat in feite uit afstammelingen van het Juda uit de Oudheid.) Ezechiëls profetie heeft dus betrekking op de verre toekomst — niet op de ballingschap van het oude Israël zoals die zich meer dan 130 jaar voordat hij schreef had voorgedaan.

Laat ons er dus goed van bewust zijn, dat Ezechiëls boodschap — een profetie voor de toekomst — in de eerste plaats voor het Huis Israëls bedoeld is (Ezech. 2:3; 3:1, 4-7).

In hoofdstuk 3, te beginnen met vers 17, is Ezechiël tot wachter aangesteld om het Huis Israëls te waarschuwen.

Boodschap aan Israël, niet aan Juda

Hoofdstuk 3: nadat de profeet de rol heeft gegeten — de profetische, waarschuwende boodschap heeft ontvangen — heeft hij de opdracht heen te gaan en tot het Huis Israëls te spreken (vers 1) — dus niet tot de Joden van Juda bij wie hij verbleef.

Bedenk dat hij zich reeds onder de gevangenen uit Juda bevindt. Maar de Eeuwige zegt tegen hem: „Ga, begeef u naar het huis Israëls” (vers 4).

Wij hoeven hier niet te pauzeren om aan de lezers uit te leggen dat de oorspronkelijke twaalf stammen van Israël zich lang voor deze gebeurtenis in twee naties verdeeld hadden, te weten het door tien stammen gevormde Huis Israëls, en het door Juda, Benjamin en Levi gestichte Huis Juda. Alleen zij die tot dit laatste Huis behoorden, werden „Joden” genoemd. Ten gerieve van die lezers die niet op de hoogte zijn van dit fundamentele verschil — een echte sleutel, zonder welke de profetieën niet in hun ware betekenis ontsloten kunnen worden — is ons speciale boekje *The United States and Britain in Prophecy* verkrijgbaar; het wordt op verzoek gratis toegezonden.

Het hedendaagse Joodse volk bestaat uit afstammelingen van het Huis Juda. Maar de blanke, Engels-

talige bevolking van de Verenigde Staten en Engeland stamt af van de leidinggevende „geboorterecht“- stammen van Efraïm en Manasse, de hoofden van het tienstammige Huis Israëls.

Ezechiëls boodschap is bestemd voor onze tijd — en richt zich dus op het Amerika en Engeland van nu!

Hoofdstuk 4: De profeet moet een platte tichelsteen voor zich neerleggen en er de stad Jeruzalem op tekenen, om vervolgens het beleg aan te geven. De aldus afgebeelde oorlog was tegen Jeruzalem gericht, de hoofdstad van Juda. Maar „dit zal voor het huis Israëls een teken zijn“. En dan volgt de welbekende rekenmethode waarin een dag een jaar voorstelt — een sleutel om de profetie een raamwerk in de tijd te verschaffen.

Lees verder in hoofdstuk 5 de waarschuwendende boodschap van de Eeuwige: „daaruit zal vuur voortkomen tegen het gehele huis Israëls“ (vers 4). Let erop dat het hier gaat om de levendige schildering van een waarschuwing voor de een of andere toekomstige verwoesting van het Huis Israëls! Niet van dat van Juda, dat al grotendeels door Nebukadnesar veroverd was. Maar van Israël — de tienstammige natie die honderdertig lange jaren daarvoor in haar eerste, oorspronkelijke ballingschap was gegaan! De waarschuwing geldt dus niet de al zo ver in het historisch verleden liggende ballingschap. Er staat: „daaruit zal vuur voortkomen“ over Israël! Het is een profetie die betrekking heeft op een *toekomstige* verwoesting en ballingschap.

Sedert die woorden werden opgetekend is er tot dusverre geen ballingschap en verwoesting van het „huis Israëls“ gekomen, en daarom liggen die nog in de toekomst verborgen — d.w.z. in onze tijd! Het is een waarschuwing voor Engeland en Amerika — nu!

Toekomstige ballingschap van Israël

Hier volgen nog enkele onverbiddelijke waarschuwingen: „Een derde deel van u [Amerika en Engeland] zal door de pest sterven en door de honger omkomen in uw midden; een derde deel om u heen zal door het zwaard vallen; een derde deel zal Ik naar alle windstreken verstrooien [in ballingschap wegvoeren uit eigen

land, en verspreiden over de wereld] . . .“ (Ezech. 5:12).

In hoofdstuk 6 zien wij dat het toneel van het visioen zich verplaatst naar het bergachtige land van het oude Israël in het Midden-Oosten — maar de boodschap is bestemd voor het huidige Amerika en Engeland.

Zullen deze Westerse volkeren er acht op slaan? God helpe ons te ontwaken!

Luister: „Ik breng het zwaard [een invasie] over u en uw hoogten zal Ik vernietigen . . . Ik zal de lijken der Israëlieten vóór hun afgoden werpen en uw beenderen strooien rondom uw altaren. Overal waar gij woont, zullen de steden verwoest worden [nucleaire bombardementen] . . . en gij zult weten, dat Ik de [Eeuwige] Here ben“ (6:5-7).

Iets verderop lezen wij: „Zo spreekt de Here Here . . . Wee! over al de boze gruwelen van het huis Israëls [niet van Juda], want door het zwaard, door de honger en door de pest zullen zij vallen“ (vers 11). Dus niet: *zijn* zij gevallen, in ballingschap, 130 jaar voordat Ezechiël dit opschreef, maar: *zullen* zij vallen.

Het tijdstip ligt nog in de toekomst

Dit is geen populaire boodschap. De predikers en leraren van de profetie zullen vrijwel als één man opstaan om deze waarschuwendende boodschap te ontkennen — om haar op een andere tijd of op een ander volk te betrekken. Maar de waarschuwing is afkomstig van de Eeuwige God, en er kan niet aan worden getwijfeld!

Let op het tijdstip:

„Alle handen zullen slap worden en alle knieën van water druipe“ (7:17). „Jammert, want de dag des Heren is nabij . . . Daarom worden alle handen slap en elk mensenhart versmelt. Ja, zij zijn verschrikt . . .“ (Jes. 13:6-8). Het is duidelijk dat het tijdstip waarom het hier gaat, de „Dag des Heren“ is, en dat die in de nabije toekomst zal vallen!

Lees verder: „Hun zilver zullen zij op straat werpen en hun goud zal een voorwerp van afschuw zijn; hun zilver en goud zullen hen niet kunnen redden op de dag van de verbolgenheid des Heren“ (Ezech. 7:19). Vergelijk dat nu met Zef. 1:14-18: „Nabij is de grote dag des Heren . . . Die dag is een dag van

verbolgenheid . . . Dan zal Ik de mensen benauwen . . . Noch hun zilver, noch hun goud zal hen kunnen redden op de dag van de verbolgenheid des Heren“. Beiden hebben het over dezelfde tijd — een tijdstip dat nu dicht voor ons ligt: nog in deze generatie!

Ezechiël 7:24 vervolgt met: „Ik zal de kwaadaardigste volken doen komen en deze zullen hun huizen in bezit nemen; Ik zal een einde maken aan de trots der machtigen . . . Angst komt; dan zullen zij behoud zoeken, maar het is er niet . . . Zij zullen een gezicht begeren van een profeet, aan de priester zal een aanwijzing ontbreken“ (vers 24-26).

Ja, als dit alles komt zal ons volk eindelijk smeken om een ware profeet of dienaar van de Eeuwige God — maar het zal te laat zijn! Want dan zal de tijd aangebroken zijn waarvan de profeet Amos spreekt, wanneer er honger zal zijn naar de woorden des Heren — (Amos 8:11) — en een einde aan het prediken van het ware evangelie. Want reeds hebben het volk en zijn betaalde dienaren hun ogen en oren afgewend van Gods Wet.

Let nu op hoofdstuk 11 van de profetie van Ezechiël. Het is een boodschap die gericht is tot het Huis Israëls (vers 5). „ . . . het zwaard zal Ik over u brengen, luidt het woord van de Here Here. Ik zal u uit haar midden weghalen, u overgeven in de macht van vreemden en gericht aan u voltrekken. Door het zwaard zult gij vallen“ (vers 8-10). Wanneer? In de toekomst, m.b.t. de dagen dat Ezechiël dit neerschreef, en het is sindsdien nog niet gebeurd. God zegt dat het zal gebeuren. Hij meent het.

Hoofdstuk 12, vers 11: „in ballingschap, in gevangenschap *zullen* zij gaan“. Het is nog steeds toekomst, en het gaat om het Huis Israëls, niet om Juda.

Wanneer? „En zij zullen weten, dat Ik de Here ben, wanneer Ik hen onder de volken verspreid en over de landen verstrooi“ (vers 15). De uitdrukking „en zij zullen weten, dat Ik de Here ben“ wordt in het boek Ezechiël bij herhaling gebezigd, en slaat dan altijd op de tijd van de terugkeer van Christus, en het uiteindelijke herstel van Israël op haar oorspronkelijke grond. Vele profetieën geven aan dat de huidige

afstammelingen van het oude Israël in die ballingschap der laatste dagen verstrooid zullen worden tot het moment waarop Christus komt om dat land aan Israël terug te geven.

Men zal het niet geloven

De ware profeten en dienaren van God hebben vrijwel altijd alleen gestaan tegenover de tegenwerking van de overweldigende meerderheid van Israël. Dat is zoals het vanouds in Israël toeging. En tegenwoordig is het nog steeds zo.

Het dertiende hoofdstuk stelt de verklaringen aan de kaak van de geestelijkheid van onze tijd in Israël — d.w.z. in Amerika en in Engeland.

„Mensenkind, profeteer tegen de profeterende profeten Israëls . . . Wee de dwaze profeten, die hun eigen geest volgen, zonder iets geschouwd te hebben. — Als vossen in bouwvallen zijn uw profeten, Israël. — Gij zijt niet op de bressen gaan staan en gij hebt geen muur opgetrokken om het huis Israëls, opdat het op de dag des Heren zou kunnen standhouden in de strijd” (vers 2-5). Er wordt gesproken van de *ophanden zijnde* „Dag des Heren” — en niet over de een of andere gebeurtenis in de Oudheid! Zij hebben „mijn volk doen dwalen door te zeggen: vrede! zonder dat er vrede is” (vers 10).

De Amerikaanse en Britse naties werden niet voor speciale gunsten uitverkoren. Zij werden verkozen voor een dienstbaar en rechtvaardig leven — dat zij niet geleid hebben. Elke keer wanneer het Israël uit de Oudheid ongehoorzaam was aan God, zich van zijn wetten en wegen afkeerde en zich aan heidense gebruiken overgaf (zoals wij dat in deze tijd hebben gedaan — waarbij wij onszelf voor de gek hielden door die gewoonten als „christelijk” te bestempelen) werd het overvallen en verslagen. Is God veranderd?

Ezechiël catalogiseert onze zonden — onze gewoonten en wegen die in onze ogen juist schijnen, maar die in tegenspraak zijn met Gods wetten en een gruwel in zijn ogen. Een aantal daarvan somt hij in het 8e hoofdstuk op.

In Ezechiël 22:8 lezen wij: „Mijn heilige dingen veracht gij, mijn sabbatten onheiligt gij” zegt de

Eeuwige. „Rente en woekerwinst neemt gij en met geweld zet gij uw naaste af, maar Mij vergeet gij, luidt het woord van de Here Here . . . Ik zal u verstrooien onder de volken en verspreiden over de landen, en Ik zal uw onreinheid geheel van u wegdoen” (vers 12, 15).

„Zijn priesters [hier wordt profetisch gesproken over de huidige afstammelingen van het oude Israël] doen mijn wet geweld aan en ontwijden mijn heilige dingen; tussen heilig en onheilig maken zij geen onderscheid, het verschil tussen onrein en rein onderwijzen zij niet, en voor mijn sabbatten sluiten zij hun ogen; zo word Ik te midden van hen onheiligt” (vers 26). Onze volken blijken tegenwoordig niet meer te kunnen inzien, waarom deze dingen enig verschil maken. Maar Ezechiël zegt dat de predikers het volk bedrogen en misleid hebben. Zij hebben al deze dingen vergoelikt, totdat Gods zuivere waarheid voor het volk verloren ging!

Op dit punt weidt Ezechiël acht hoofdstukken lang (van 25 tot en met 32) uit om te profeteren tegen een aantal heidense naties die rechtstreeks met Israël in contact zijn gekomen. In Ezechiël 33:11 keert de profeet weder om in opdracht van God het Huis Israëls te smeken: „Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen. Want waarom zoudt gij sterven, huis Israëls?” Ook hier wordt Ezechiël weer tot wachter aangesteld om Israël — bedoeld zijn het huidige Amerika en Engeland — te waarschuwen, nu dit geprofeteerde vreemde zwaard op komst is. Ezechiël schreef de boodschap neer — maar het is aan ons, aan wie God het in deze tijd heeft geopenbaard, om het van de daken te schreeuwen. God helpe ons deze plechtige en ernstige taak getrouwelijk te vervullen!

In het 34e hoofdstuk draagt God hem op, tegen onze geestelijkheid te profeteren. Zij hebben zichzelf geweid, en niet de kudde. Onze geestelijken hebben gepredikt wat de mensen wensten te horen (2 Tim. 4:3-4), om zo hun salaris veilig te stellen.

De komst van Christus!

God inspireert de profeet om tot de oplossing te geraken.

„Zo zegt de Here Here: Zie, Ik zal die herders! Ik eis mijn schapen van hen terug, en Ik zal een eind maken aan dat schapenweiden van hen . . . Zie, Ik zal zelf naar mijn schapen vragen en naar hen omzien . . . en ze redden uit alle plaatsen waar zij verstrooid zijn geraakt op de dag van wolken en duisternis [de Dag des Heren — nu nog toekomst]. Ik zal ze . . . uit de landen bijeenvergaderen en ze naar hun eigen land brengen; Ik zal ze weiden [geestelijk voeden] op de bergen van Israël, bij de beekbeddingen en in alle bewoonde streken van het land” (Ezech. 34:10-13).

Christus zelf — want Hij is de Eeuwige — zal komen om ons volk te redden, niet alleen uit de komende ballingschap en verstrooiing, maar ook van de valse Babylonische leerstellingen die ons volk onder het mom van „Christendom” worden aangesmeerd. Hij zal dan wederom zijn hand opheffen om de rest van zijn volk Israël los te kopen (Jes. 11:11). Dan zal de geestelijke verblinding worden opgeheven en geheel Israël zal behouden worden! (Zie Rom. 11:25-26.) Het Koninkrijk Gods zal worden gevestigd. De mensen zullen genoeg hebben van hun eigen wegen, en Gods wegen willen bewandelen — en zijn wet zal uit Sion uitgaan (Micha 4:2). Alle volkeren zullen vrede vinden!

In het 36e hoofdstuk van Ezechiël richt de Eeuwige zich tot het Huis Israëls: „Profeteer over de bergen van Israël . . . Zo zegt de Here Here tot de bergen, de heuvels, de beekbeddingen en de dalen, tot de woeste puinhopen en de ontvolkte steden . . . Maar gij, bergen van Israël, zult uw takken voortbrengen en uw vruchten dragen voor mijn volk Israël, want nabij is zijn komst . . . Ik zal de mensen op u talrijk maken: het ganse huis Israëls; de steden zullen weer bewoond en de puinhopen herbouwd worden. Ja, Ik zal mensen en dieren op u talrijk maken” (vers 1, 4, 8, 10-11).

Jazeker, het Huis Israëls wordt afgeschilderd als terugkerend tot het oorspronkelijke land. Niet vanuit een toestand van weelde en welvaart uit Engeland en Amerika, niet in de positie van een volk dat gezegevierd heeft in een grote wereldoorlog, maar als een volk in ballingschap en

slavernij, verdeeld over de landen van de wereld.

De twee Huizen Israëls herenigd

Het eerste deel van hoofdstuk 37 schildert een dal vol dorre beenderen. Dit vertegenwoordigt (vers 11) het *gehele* Huis Israëls — met inbegrip van Juda. Het heeft een dubbele betekenis. Het schetst de wedergeboorte en de wederopstanding van Israël *als natie* uit ballingschap, verstrooiing en slavernij. Het schildert ook de letterlijke lichamelijke wederopstanding van degenen, die sedertdien reeds lang gestorven zijn, waarna de kennis van de waarheid — de geestelijke kennis — zal worden geopenbaard, en zij bekeerd zullen worden; Gods Geest zal dan in hen wonen, en zij zullen behouden worden. (Voor meer informatie kunt u een gratis overdruk aanvragen: „Is dit de enige dag des heils?“)

Te beginnen met vers 15, maakt het beeld van de twee stukken hout duidelijk, hoe de beide Huizen of volkeren, Israël en Juda, opnieuw zullen worden herenigd ten tijde van de wederkomst van Christus in het land van Israël.

„... Zo zegt de Here Here: zie, Ik haal de Israëlieten weg [uit Engeland en Amerika, uit hun positie van weelde en welvaart als recente overwinnaars in de wereldoorlog? Neen, maar] uit de volken naar wier gebied zij gegaan zijn; Ik zal hen van alle kanten bijeenverzamen en hen naar hun land brengen. En Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen Israëls, en één koning zal over hen allen koning zijn; niet langer zullen zij twee volken zijn en niet langer verdeeld in twee koninkrijken. Niet langer zullen zij zich verontreunen met hun afgoden, hun gruwelen en al hun overtredingen... Zij zullen wonen in het land dat Ik aan mijn knecht Jakob gegeven heb en waarin hun vaders gewoond hebben... zij, hun kinderen en hun kindskinderen, tot in eeuwigheid... Ik zal met hen een verbond des vredes sluiten, een eeuwig verbond met hen zal het zijn” — het nieuwe verbond (vers 21-26).

En nu Gog

De profeet heeft ons door de zonden van dit volk geleid, door de komende invasie en ballingschap, en verstrooi-

ing, en naar de komst van Christus als Verlosser om het lot van Israël ten goede te doen keren. Wij zijn nu aangeland bij de tijd waarin het Huis Israëls en dat van Juda herenigd zullen worden tot één natie, bevrijd uit ballingschap en verstrooiing en weer verenigd in het eigen land, een natie die tot nieuwe welvaart zal komen doordat het zijn les heeft geleerd, en nu op de wijze van God leeft, met eerbiediging van zijn wetten, en genietend van zijn rijkste zegeningen, zowel materieel als geestelijk!

En nu komen we bij hoofdstuk 38. In dit hoofdstuk is Israël herrezen in het eigen land — „het land dat zich van de krijg hersteld heeft” (vers 8). We zien dat Israël nu tot rust is gekomen, in gerustheid wonend, volkomen onvoorbereid op oorlog — „zonder muur, grendels of poorten” (vers 11), in de weer bewoonde puinhopen (vers 12) — ja, het land wordt bewoond (zelfde vers) door een natie die opnieuw tot grote materiële welvaart is gekomen — „die have en goed heeft verworven” en „die op de navel der aarde woont”.

Deze profetie geeft geen beeld van de Britse eilanden of van Amerika. Zij beschrijft het Heilige Land. Zij schildert alle twaalf stammen die daarheen gevoerd zijn uit verstrooiing en slavernij, en nu opnieuw tot welvaart zijn gekomen.

De tijd waarop deze profetie betrekking heeft is de tijd *na* de wederkomst van Christus. Dus nadat de Grote Verlosser is gekomen, onze volken gered heeft en hersteld heeft in het land Israël — na de hereniging van Israël en Juda.

Het strijdtoneel is niet Engeland of Amerika, maar het Heilige Land.

„Gij zult optrekken tegen het land dat zich van de krijg hersteld heeft, (een volk) dat uit het gebied van vele volken bijeengebracht is op de bergen Israëls die tot een blijvende wildernis waren geworden” (vers 8). „De bergen Israëls” is een uitdrukking die door het gehele boek Ezechiël wordt gebruikt, en altijd slaat op het letterlijk bergachtige landschap van Israël.

Het herstelde Israël zal zich opnieuw zoveel rijkdommen vergaard hebben dat Gog en zijn bondgenoten zullen komen „om buit te maken” (vers 13), „om zilver en goud weg te

slepen, om have en goed te bemachtigen, om een grote buit te maken”.

Christus' regering betwist

Maar het is juist dit feit — dat deze invasie eerst na de wederkomst van Christus zal plaatsvinden — dat velen op het eerste gezicht ongerijmd zal voorkomen.

Dat komt doordat wij eraan gewend zijn geraakt, allerlei dingen aan te nemen, die gewoonweg niet waar zijn. Zo hebben wij blindelings aangenomen dat er bij de wederkomst van Christus geen verzet zal plaatsvinden. Elk mens en elke macht op aarde, zo dachten wij, zal zich simpelweg onmiddellijk en gedwee aan Hem en zijn gezag onderwerpen. Maar zo is het niet!

De heidense naties zullen zich begrijpelijkerwijs niet onderwerpen, tenzij ze daartoe gedwongen worden. Het laatste herstel van het Romeinse Rijk zal in „Armageddon” onderworpen en verslagen worden. Maar de volkrijke naties van Eurazië, die geen kennis hebben van God en Christus, zullen tot onderwerping moeten worden gebracht.

Niet eerder verantwoordelijk

Alle naties, behalve die welke uit het oude Israël zijn voortgekomen, zijn sedert de tijd van Adam en Eva op last van God van Hem afgesneden. Over deze naties wordt nu niet geoordeeld.

Jezus Christus legde hierop de nadruk toen Hij zei: „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader... hem trekke” (Joh. 6:44). Andere naties zijn nooit erg goed op de hoogte geweest van het bestaan en het wezen van God. In het oude Egypte aanbaden zij hun fictieve goden. De oude Grieken en Romeinen en de volkeren van Azië, waaronder die van Rusland, hadden hun afgoden.

Zij kenden geen behoud — maar evenmin waren zij „verloren”. God zelf had Adams afstammelingen afgesneden.

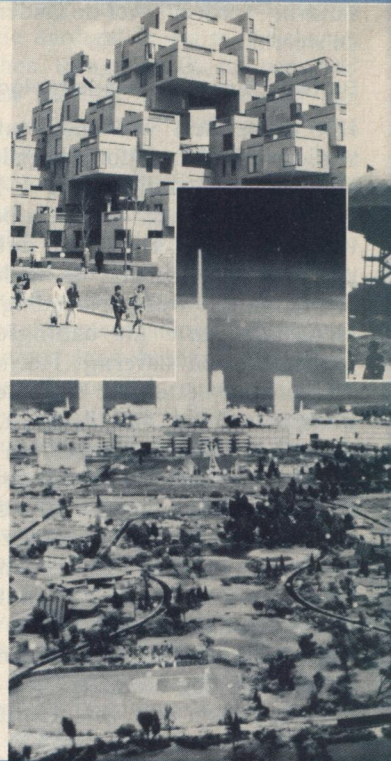
Zij werden dus in het geheel niet geoordeeld door God — en dat is tegenwoordig nog evenmin het geval. God oordeelt hen niet, dus waarom zouden u of ik dat doen?

Sommige van ons worden nu geroepen. Maar dat is niet het geval
(Zie verder pagina 18)

Blik vooruit op: DE STEDEN VAN MORGEN

door Jeff Calkins

Het zal allemaal heel anders worden! In plaats van vuilnisbelten, misdaad, angst, verkrotting, verval en verrotting zal er oogverblindende schoonheid komen: magnifieke tuinen, schone en veilige straten, verheffende en inspirerende architectuur, vrolijke en gelukkige mensen. De steden van morgen — wat een fantastische plaatsen om te wonen!

UWEEET ALLANG dat het met de steden van de wereld slecht gesteld is. Zij variëren van nauwelijks leefbaar tot volslagen onbewoonbaar. Zij vertegenwoordigen, zoals een groep rooms-katholieke priesters het onlangs uitdrukte: „de hel”.

Laten wij ons daarom nu eens niet laten deprimeren door de smeerlapperij van onze huidige steden, maar ons met iets plezierigers bezighouden. Laten wij ons verheugen over het goede nieuws van de steden van morgen!

Waarom steden?

God heeft in de bijbel geopenbaard waarom *het leven beter zal zijn* in zijn weldra komende Koninkrijk:

„Ja, Ik zal mensen en dieren op u talrijk maken, zij zullen zich vermenigvuldigen en vruchtbaar zijn; Ik zal u bevolken als vanouds en u weldoen meer dan vroeger; en gij zult weten, dat Ik de Here ben” (Ezech. 36:11).

En steden zijn absoluut noodzakelijk voor een goed leven. Een filosoof heeft eens gezegd dat de mensen naar de stad kwamen om er te wonen,

maar dat zij er bleven hangen om een goed leventje te leiden.

Concerten, musea, kunstgalerijen, sportevenementen, restaurants, theaters, clubs, bibliotheken — zij alle vergen de aanwezigheid van veel mensen die dicht bij elkaar wonen. Probeert u zich maar eens voor te stellen hoe u een concert of welk ander onderdeel van de uitvoerende kunsten ook zou moeten voorbereiden als de mensen door grote afstanden gescheiden, en de communicatiemogelijkheden beperkt zijn! U moet de mensen bijeenrommelen voor repetities, en dingen zoals costuums en muziekinstrumenten gemakkelijk bij de hand hebben. Als iedere betrokkene op het platteland woonde, en (zoals in veel landen met een geringe bevolkingsdichtheid het geval is) kilometers in het rond geen burens had, zou het organiseren van zo'n concert ondenkbaar zijn. Culturele en sportgebeurtenissen vragen een bepaalde centralisatie — ze moeten zowel voor hen die ze op touw zetten als voor hen die ze bezoeken gemakkelijk bereikbaar zijn.

Als u iets over een beschaving of een cultuur wilt weten, kijk dan naar haar steden. In steden spelen zich de activiteiten af die het leven menselijk en vreugdevol maken — of smerig en

angstig. Of de mensen kunnen genieten van parken, sportevenementen, restaurants en theaters, of dat zij zich met angst in het hart voortspreiden, hangt van het stadsleven af. In Gods wereld zullen de mensen in staat zijn van deze menselijke culturele activiteiten — concerten, sport en uitvoerende kunsten — te genieten, en dat wijst op steden waarvan de inwoners allen de weg naar vrede en harmonie hebben gevonden.

De bijbel profeteert duidelijk het bestaan — en de pracht — van de steden in de wereld van morgen.

„Zo zegt de Here der heerscharen: Wederom zullen mijn steden *overvloeien van het goede...*” (Zach. 1:17).

Er zullen vele *steden* zijn: „Want God zal Sion verlossen en de *steden* van Juda bouwen, opdat zij daar wonen en het bezitten” (Ps. 69:36).

En de steden van morgen zullen van de grond af worden opgebouwd! Men zal geen compromissen behoeven te sluiten op grond van wat er al gebouwd is — de bouwers van de steden van Gods Wereld zullen de vrije hand hebben!

Dat is dan het zilveren randje aan de ontredde en verwoestte vlak voor de terugkeer van Christus. „Want [gij zult] de *verwoeste steden*

bevolken" (Jes. 54:3). „En zij zullen de overoude puinhopen herbouwen, het verwoeste uit vroeger tijd doen herrijzen en de steden vernieuwen, die in puin liggen, die verwoest hebben gelegen van geslacht op geslacht" (Jes. 61:4). „De steden zullen weer bewoond en de puinhopen herbouwd worden" (Ezech. 36:10).

Bedenk dat dit alles zal worden uitgevoerd onder toezicht van goddelijke *geestelijke wezens*. De menselijke bouwers zullen niet dezelfde grote fouten maken als tegenwoordig — of zich te buiten gaan aan wel leukogende, maar goedkope en slordige revolutiebouw. De steden van morgen zullen „fonkelende juwelen" zijn — plaatsen die een afspiegeling zullen vormen van Gods zorg voor schoonheid en harmonie.

Veilige straten

Als wij de kans kregen één enkele pest van onze moderne steden te elimineren, dan zouden de meesten van ons de *misdaad* aanpakken. Misdaad is de grootste op zichzelf staande deprimerende factor van de moderne stad. Althans in de Verenigde Staten en Canada geven de meeste mensen met een beetje geld er de voorkeur aan zo ver mogelijk

van het stadscentrum af te wonen. Dit is grotendeels een gevolg van misdaad. Niemand kan ontkennen dat de grote vlucht naar de voorsteden die zich sinds de Tweede Wereldoorlog heeft voorgedaan, hoofdzakelijk werd veroorzaakt door *angst voor misdaad*.

Maar in de toekomst zal dat anders zijn. De mensen zullen in staat zijn van de voordelen van het stadsleven te genieten zonder gedwongen te zijn op flinke afstand daarvan te gaan wonen:

„Zij zullen veilig wonen... zonder dat iemand hen opschrikt" (Ezech. 34:28).

In de steden van morgen zullen oude mensen veilig en waardig hun activiteiten kunnen ontplooiën zonder, zoals nu voortdurend op hun hoede te moeten zijn voor de agressie van jeugdige straatschenders. Neem kennis van deze mooie profetie:

„Er zullen weer oude mannen en vrouwen op de pleinen van Jeruzalem zitten, ieder met een stok in de hand vanwege zijn hoge leeftijd" (Zach. 8:4).

Niet langer zullen onze bejaarden in vrees moeten leven — nauwelijks in staat om de straat op te gaan en rustig te winkelen, uit angst te worden beroofd of aangevallen!

DE STEDEN van de toekomst volgens stede-bouwkundigen van vandaag — *steriele, smakeloze, science-fiction-achtige gebouwen*. Voor de toekomstige steden ligt in de bijbel de nadruk op *verandering van de mens, niet van gebouwen*.

Foto's door (van links boven) Expo '67, Randall Cole, Wide World, Wide World. Beneden: Disney, Pilkington, Wide World, Wide World, Wide World.

„Van geen geweld zal in uw land meer gehoord worden, van verwoesting noch verderf in uw gebied" (Jes. 60:18).

Een van de oorzaken waardoor de steden in de wereld van morgen veilig zullen zijn, is het ontbreken van dichte bevolkingsconcentraties. Er zullen geen ghetto's zijn. Geen sloppenwijken. Geen verlepte „mindere buurten". Niemand zal in een stad moeten wonen als hij dat niet zelf wil! Niemand zal gevangen zitten in een van misdaad vergeven sloppenwijk in een binnenstad!

In de wereld van morgen zal elke familie een eigen bezitting buiten de stad hebben. (Zie in het algemeen Leviticus, hoofdstuk 25, waarin dit systeem beschreven wordt.)

Maar de voornaamste reden dat de steden veilig zullen zijn is dat de mensen zelf veranderd zijn! Een

stad waarin iedereen zich aan Gods Tien Geboden zou houden, zou een verrukkelijk oord zijn om in te wonen. Geen leugens. Geen moord en doodslag, geen inbraken — en geen uiteenvallende gezinnen. Geen onwettigheden, geen pornografie en geen drugs. Geen winkeleigenaars die bang zijn hun leven te verliezen bij een roofoverval. Moeders die zich geen zorgen hoeven te maken over de veiligheid van hun kinderen.

God zal de vijandige, agressieve, zelfzuchtige instelling, die nu voor een deel de basis vormt van de menselijke natuur, in iets heel anders veranderen — in Gods eigen liefhebbende, in anderen geïnteresseerde, gevende aard.

„Ik zal rein water over u sprenge, en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen; een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt” (Ezech. 36:25-27).

In de steden van morgen zullen de mensen de neiging om op allerlei terrein af te zakken, weten te weerstaan. Ze zullen trots zijn op hun huizen en op hun gezinnen. Ze zullen hun woningen en hun eigendommen in goede conditie houden. Ze zullen hun burens met beleefdheid en respect behandelen. Kinderen zullen niet zonder enig toezicht rondzwerven en zich in de nesten werken. Ze zullen andermans eigendom respecteren.

Andere indeling

De steden van de toekomst zullen waarschijnlijk meer op onze huidige kleinere steden en betere buitenwijken lijken dan op de gigantische, verstikkende metropolen zoals New York of Tokio. In de meeste steden zal vermoedelijk geen behoefte meer bestaan aan wolkenkrabbers omdat er meer bouwland beschikbaar zal zijn. Bij Christus' terugkeer zal de natuurkundige aardrijkskunde van onze planeet een ander beeld opleveren. Nu onder water liggend land zal

droog komen. De bergen zullen lager worden gemaakt en woestijnen weer bewoonbaar worden.

Wolkenkrabbers zijn in het algemeen een voortbrengsel van de kostbaarheid van de grond. In de wereld van de toekomst zal er meer dan voldoende ruimte zijn voor uitbreiding.

In de steden van vandaag zie je gewoonlijk zowel armoewijken als plezierige buurten. In Noord-Amerika zijn de binnensteden vaak betonnen asfaltwoestijnen geworden, en hoe verder je naar de buitenrand toegaat, hoe beter de situatie wordt. Maar in Europa en Latijns-Amerika is vaak juist de stadskern het mooist en het leefbaarst, en vind je de achterbuurten aan de stadstrand.

In de steden van de toekomst hoeft er niet meer zo'n scherpe scheiding te zijn tussen de plekken waar de mensen werken en waar zij wonen. Waarom zouden er in een stedelijke zone niet zowel werkgelegenheid als ruime woongelegenheden en culturele activiteiten kunnen bestaan?

Tegenwoordig kunnen velen zich niet veroorloven in de „betere” (d.w.z. minder door misdaad geteisterde) wijken te wonen vanwege de hoge waarde van het onroerend goed in de meer centraal gelegen stadsdelen. In het algemeen kunnen zich in de binnensteden alleen nog welvarende ondernemingen handhaven. Maar in een wereld van goedkoop land, en een niet milieuvijandige, schone industrie, zouden de mensen de voordelen kunnen genieten van het wonen, werken en winkelen op een *veilige* plaats, zonder lange afstanden te moeten rijden of te moeten forenzen. Natuurlijk zal er ook in de wereld van de toekomst gereisd moeten worden. Maar de mensen zullen niet langer gedwongen zijn jaren van hun leven naar het uiteinde van een uitlaatpijp te staren omdat de enige betrekkelijk veilige plaatsen om te wonen of te winkelen vele kilometers verwijderd liggen van de plaatsen waar ze moeten werken.

Of neem nu een betrekkelijke kleinigheid als parken. In veel van de huidige grote steden van de wereld liggen de te weinige parken vaak te ver uiteen, en in diverse steden kan men er beter 's avonds

en 's nachts geen gebruik van maken.

Maar in Gods wereld zal het overvloedig beschikbare land en de ongelooflijk hoge algemene welvaart de steden in staat stellen zich met grote hoeveelheden groen te tooien. Er zullen overal parken zijn. Er zal niet meer zo'n wanhopige noodzaak bestaan om elke vierkante meter grond tot de laatste cent uit te melken! De steden zullen er brede straten op na kunnen houden met veel geboomte en goed onderhouden struikgewas.

De meeste mensen hebben behoefte aan rechtstreeks contact met het veel bezongen groen. Veel van onze huidige steden moeten het zonder een bevredigende groenvoorziening stellen omdat het onderhoud van openbare parken en geboomte te kostbaar is, of omdat de grond zo schaars is dat hij voor belangrijker doeleinden moet worden gebruikt.

Geen overbevolking

God heeft niets tegen grote steden op zich. Tenslotte is het zo dat Jeruzalem een grandioze metropool zal worden, en na het Duizendjarig Rijk de hoofdstad van het vernieuwde universum! (Openb. 21:10-27; 22:1-5.)

Inderdaad geeft de bijbel aan dat Jeruzalem een inspirerende, levendige, dynamische stad zal worden met prachtige gebouwen die Gods glorie zullen symboliseren:

„Jeruzalem is gebouwd als een stad, die *wel samengevoegd* is; waarheen de stammen opgaan, de stammen des Heren. Een voorschrift voor Israël is het de naam des Heren te loven. Want daar staan de zetels ten gerichte, de zetels van het huis van David. Bidt Jeruzalem vrede toe: mogen wie u liefhebben, rust genieten; vrede zij binnen uw muur, rust in uw burchten” (Ps. 122:3-7).

Maar de meeste steden zullen niet zo dicht bevolkt zijn als Jeruzalem. Jeruzalem is een speciale stad, die als Gods toekomstige hoofdkwartier op aarde een bijzondere eigen pracht zal uitstralen.

God schijnt levende wezens zo te hebben geschapen dat ze voor hun welzijn een zekere hoeveelheid ruimte om zich heen moeten heb-

ben. U hebt waarschijnlijk weleens gehoord van de diverse wetenschappelijke experimenten met ratten die in overvolle omstandigheden degenereren (voor zover ze bij ratten van „degenereren” kunt spreken). Een artikel in *Science News* berichtte daaromtrent:

„Seksuele ontarding, redeloze en buitensporige vechtlust, hogere sterftecijfers, lagere vruchtbaarheid, verwaarlozing van de kinderen door de moeder — dat zijn zo enkele van de reacties van ratten, apen, hazen, spitsmuizen en vissen die bij experimenten gedwongen werden in overvolle omstandigheden te leven.”

In een ander onderzoek kwamen de wetenschappers tot de conclusie dat de bloeddruk van een gevangene onmiddellijk stijgt wanneer hij van zijn cel naar een stampvolle slaapzaal wordt overgebracht.

De bijbel openbaart dat de steden van de toekomst plaatsen zullen zijn waar de kinderen op straat kunnen spelen:

„Ook zullen de pleinen der stad [Jeruzalem] vol zijn van jongens en meisjes die daar spelen” (Zach. 8:5).

Dit doelt duidelijk op de aanwezigheid van grote open ruimten tussen de gebouwen zonder alle verkeersproblemen van tegenwoordig. In de wereld van de toekomst zullen de mensen niet meer naar afgelegen buitenwijken moeten vluchten om een plekje te vinden waar ze met hun kinderen kunnen spelen.

Oplossing van het transportprobleem

Neem er ook notitie van dat Jeruzalem zo gebouwd zal zijn dat de kinderen er op straat kunnen spelen. Hoe valt dat te verklaren? Een dergelijk resultaat zou niet kunnen worden bereikt zonder voor het autoverkeer afgesloten straten! Mogelijk zullen er wel voertuigen in de wereld van morgen rijden — maar zij zullen het milieu niet mogen verontreinigen en evenmin zullen ze de straten van de steden mogen verstopen!

Er zullen natuurlijk grote snelwegen zijn (Jes. 19:23). Wellicht zullen er auto's zijn. Maar in de steden zullen kinderen in de straten spelen — want Jeruzalem zal model staan voor de rest van de wereld. En dus

zullen de steden eenvoudige, doelmatige en *betrouwbare* (niet steeds defecte) vormen van openbaar verkeer kennen.

Hoe kan dat allemaal?

Hoe zal het mogelijk zijn om er milieuvriendelijke auto's op na te houden? Steden die zich de luxe van brede, open straten kunnen permitteren? Iedere stadsbewoner zijn eigen vrijstaande huis heeft in plaats van een betonnen hok in een hoogbouw?

Het zal mogelijk zijn doordat de voornaamste vloek die al die ongehooflijke ellende over onze huidige wereld brengt, zal zijn weggenomen!

Toen Adam in de hof van Eden van de verboden boom stal, en de mensheid op het verkeerde levenspad

De bijbel profeteert duidelijk het bestaan — en de pracht — van de steden in de wereld van morgen.

zette, bracht hij een vloek over de aarde. De goede dingen des levens werden *schaars*:

„De aardbodem [is] om uwentwil vervloekt; al zwoegende zult gij daarvan eten zolang gij leeft” (Gen. 3:17).

Wilt u uw persoonlijke bewegingsvrijheid behouden? Dan moet u een auto hebben. Maar een auto vervuilt. Waarom zijn er geen schone auto's? Omdat de gemakkelijkste energiebron voor een auto afgeleid is van aardolie, en brandende olie vervuilt! Als iemand dicht bij zijn werk wil wonen dan moet hij in deze wereld in of dicht bij de stad wonen. Maar in een stad wonen is duur.

In Gods wereld kunt u over goede dingen beschikken zonder dat u andere goede zaken hoeft op te geven: schone lucht en persoonlijke bewegingsvrijheid. Een ruime plek om te leven, met bomen en ander groen en een baan dicht bij waar u woont. Sport en culturele activiteiten in de buurt, en een misdaadvrije omgeving.

De mensen zullen veel langer leven, en er zal een einde komen aan de genadeloze economische en sociale strijd om het bestaan.

Nieuw politiek leiderschap

De steden van morgen zullen een ander soort burgemeester hebben. Zij zullen letterlijk geen mensen van vlees en bloed zijn, maar *geestelijke wezens*. Omdat zij niet menselijk zijn, zullen zij niet ontvankelijk zijn voor politiek gekonkel, inhalignheid, corruptie en al die andere verleidingen waaraan in de wereld maar al te veel burgemeesters van grote steden ten offer vallen. Geen omkoperij meer. Geen politiemannen die „een oogje dicht knijpen”. Geen inkomsten uit ontucht of misdaad, geen douceurtjes of bouwcontracten voor de zwager van de burgemeester. Het zal een tijdperk van een betrouwbare regering zijn.

De burgemeesters van morgen zullen hun sporen in dit leven verdiend hebben. Ze zullen de verleidingen van dit leven hebben overwonnen. Ze zullen zich in dit leven trouw aan God en zijn gezag getoond hebben — ze zullen terdege op de proef gesteld zijn. En daar zij Gods karakter hebben, zal hun bewind rechtvaardig zijn. Geen voortrekken van de een boven de ander. Geen „aanzien des persoons” — het recht zal geblinddoekt zijn. Geen kleingeestige politiek. Geen waarde-loze gemeentelijke prestigeobjecten meer, die alleen maar dienen om iemands ego op te vijzelen.

De steden in de Wereld van Morgen zullen gelukkige, vrolijke plaatsen zijn om te wonen en te werken. Er zal muziek zijn, sport, kunst, schitterende, inspirerende architectuur; geen sloppen, geen plagen, geen misdaad en geen verval.

De steden zullen fatsoenlijke, leefbare plekken zijn. Dat staat vast. God zal het allemaal tot stand brengen. Wat nog niet vaststaat is of u er zelf deel van zult uitmaken. Het kan — ongezien uw leeftijd. Misschien kunt u wel een van de burgemeesters worden. Wilt u weten hoe die dingen mogelijk zijn, schrijf ons dan om een gratis exemplaar van ons boekje *What is the Reward of the Saved?* □

RUSLAND

(Vervolg van pagina 13)

met de wereld als geheel! Zij die nu tot de Kerk van God worden geroepen zijn de „eerstelingen” — niet meer dan de eerste kleine „oogst” van het geestelijk behoud. Tot alle anderen zei God in feite „Gaaf heen, daar gij (Adam) Mij verworpen hebt, mijn regering, mijn behoud, mijn openbaring van kennis; gaat heen, maak uw eigen goden en uw eigen religies — vorm uw eigen regeringen, uw eigen kennis en onderwijs.”

Bijna 6000 jaar lang heeft de wereld dat inderdaad gedaan!

Het is van belang dat u deze informatie in u opneemt voordat u verder leest.

„Gog” geïdentificeerd

Onder hen die studie maken van de profetieën bestaat overeenstemming dat met het land van „Magog”, waarover „Gog” de scepter zwaait, de uitgestrekte gebieden van noordelijk Eurazië, van de Oostzee tot de Stille Oceaan, bedoeld worden. „Mesek” is Moskou, „Tubal” is Tobolsk. Met „grootvorst” (beter vertaald „vorst van Ros”, zie Ezech. 39:1, *Leidse Vert.*) wordt Rusland aangeduid.

Let nu eens op de bondgenoten die zich in deze toekomstige veldslag aan hun zijde zullen scharen. U zult „Gomer” tegenkomen, „Beth-Togarma”, „Magog”, „Mesek”, en „Tubal”, die in Genesis 10 worden geïdentificeerd als nakomelingen van Jafeth, vader van de gele rassen. Ethiopië en Put stammen af van Cham.

De profetie van Ezechiël 38 maakt dus duidelijk wie er uiteindelijk in zal slagen, alle gele volkeren te bundelen tot een gigantische aanval op het herstelde Israël.

Wanneer God eenmaal de wereld regeert door Christus — met zijn uitverkoren volk dat in het land van Israël („de navel der aarde”, het middelpunt van het landoppervlak van de wereld) tot grote welvaart is hersteld („have en goed heeft verworven”) (vers 12), dan zal er tenslotte dit grote bondgenootschap van Euraziatische volken verrijzen, dat over de meest overweldigende legers beschikt die ooit door mensen bijeen werden gebracht!

Zijn reusachtige luchtmacht zal in die dagen de luchtstrijdkrachten van vorige oorlogen lachwekkend doen schijnen. „Dan zult gij optrekken als een opkomend onweer [in de lucht]; gij zult zijn als een wolk die de aarde bedekt” (vers 9). Er zullen dan zoveel vliegtuigen zijn dat ze de zon zullen verduisteren als een reusachtige schaduw!

Het einde van de veroveringszucht

Het Huis Israëls — onze Westerse volkeren — zal niet bewapend of voorbereid zijn. „Zo zegt de Here Here: zult gij het niet gewaarworden, te dien dage als mijn volk Israël in gerustheid woont? Dan zult gij komen uit uw woonplaats uit *het verre noorden* [ten noorden van het land van het oude Israël], gij en vele volken met u . . . een talrijk leger, en gij zult optrekken tegen mijn volk Israël als een wolk die het land bedekt. In toekomstige dagen zal het geschieden, dat Ik u doe optrekken tegen mijn land, opdat de volken Mij leren kennen [let op de bedoeling], wanneer Ik Mij voor hun ogen aan u, o Gog, de Heilige betonen zal” (vers 14-16).

Maar het herstelde Israël zal die slag niet behoeven te leveren. Tegen die tijd zullen wij geleerd hebben dat God onze strijd voor ons uitvecht!

„Maar te dien dage, wanneer Gog komt in het land van Israël, luidt het woord van de Here Here, dan zal mijn grimmigheid opstijgen in mijn neus” (vers 18). „Ja, beven zullen voor Mij . . . alle mensen die op de aarde leven” (vers 20). Dat is na de komst van Christus!

„Dan zal Ik op al mijn bergen het zwaard tegen hem [Gog] oproepen, luidt het woord van de Here Here; het zwaard van de een zal tegen de ander zijn. Ik zal met hem in het gericht treden door pest en door bloed; stromende regen en hagelstenen, vuur en zwavel zal Ik doen neerregenen op hem, op zijn krijgsbenden en op de vele volken die met hem zijn; Ik zal Mij groot en heilig betonen en Mij doen kennen ten aanschouwen van vele volken; en zij zullen weten dat Ik de Here ben” (vers 21-23).

Bedenk nu dat deze heidense volkeren de gevreesde goddelijkheid niet zien of herkennen; noch de macht en de kracht van de Eeuwige Christus, zelfs niet na zijn weder-

komst. Hij moet hen laten voelen dat Hij de Eeuwige is!

Het 39e hoofdstuk schildert in meer detail de uitslag van deze geweldige strijd, waarin Christus door de inzet van zijn bovennatuurlijke macht vijfzede van deze heidense legers op het slagveld zal verslaan.

Let nu opnieuw op het tijdstip: „Nu zal Ik een keer brengen in het lot van Jakob en Mij ontfermen over het gehele huis Israëls [Israël en Juda], en ijveren voor mijn heilige naam . . . als Ik hen uit het gebied der volken terugbreng en hen uit de landen van hun vijanden verzamel, dan zal Ik Mij voor het oog der talrijke volken aan hen de Heilige betonen. En zij zullen weten dat Ik de Here hun God ben” (Ezech. 39:25-28).

Let er dus goed op: bij de terugkeer van Christus zal Hij de tien stammen van het Huis van Israël (de huidige bevolking van de Verenigde Staten, Engeland en Noordwest-Europa) bijeenbrengen — uit de landen van hun vijanden, dus niet uit hun eigen welvarende land.

Maar op dat tijdstip zullen zij grondig gelouterd zijn. Ze zullen een les hebben geleerd. Zij zullen leven met Gods geboden en zijn Wet gehoorzamen. „En Ik zal mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, wanneer Ik mijn Geest over het huis Israëls heb uitgestort, luidt het woord van de Here Here” (vers 29).

Te beginnen met hoofdstuk 40 onthult het laatste deel van het boek Ezechiël dan de ideale theocratie — Gods nieuwe orde van goddelijke regering over de aarde — de blijvende vormen en instellingen die de ideale relatie tussen God en mens zullen belichamen.

Intussen is het onze taak om Amerika, Engeland en Noordwest-Europa te waarschuwen voor wat er in het verschiet ligt. Om de waarschuwing uit te bazuinen, Babylon te verlaten (Openb. 18:4), en er op te wijzen dat degenen die zich deze dingen ter harte nemen, God *nu* kunnen vinden door zich onder zijn goddelijke bescherming te stellen (Ps. 91) en door een werkelijk van de Geest vervuld leven te gaan leiden — gehoorzaamend aan Gods wegen en wetten en erop voorbereid een regeerder, dan wel een leraar te zijn in het weldra komende, glorierijke Koninkrijk van Christus! □

De liefde die **ANGST EN DEPRESSIE** overwint

door Donald D. Schroeder

In dit artikel leest u over de liefde, het geloof en de kracht, die alle zorgen en angsten zullen overwinnen, die u thans plagen!

Hier is goed nieuws! Een doeltreffende en gelukkige oplossing voor alle menselijke angst en verslagenheid.

Onjuiste oplossingen

De juiste aanpak van problemen en angsten is niet te doen of ze niet bestaan. Ook hoeft u echt niet te proberen ze met drank of drugs de baas te worden. En evenmin kan men zich van gewetenskwetsies en schuldgevoelens bevrijden met door mensen bedachte filosofieën.

Anders dan sommige godsdienstige mensen met grote stelligheid beweren, is het alleen maar „aanmenen van Christus”, zonder de oorzaken van angst en depressie onder ogen te zien, ook geen juiste oplossing.

De oorzaak van angst en depressie is het overtreden van Gods geestelijke wetten. De oplossing is de mensen te leren hoe ze Gods geestelijke wetten kunnen naleven, hoe begrip voor geestelijke dingen te ontwikkelen, voor de wil en de kracht van God, de kracht van Gods liefde, die angst en getob overwint. Het is een liefde, die mensen laat zien hoe ze *nu* moeilijkheden, angsten en zorgen

kunnen overwinnen (1 Kor. 10:13).

Christus heeft beloofd: „gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken” (Joh. 8:32). Hij bedoelde daarmee dat de waarheid — verkondigd door Gods Woord — de mensheid begrip zal bijbrengen voor de wezenlijke oorzaak van alle menselijke problemen. Hij bedoelt dat de waarheid u zal kunnen bevrijden van de noodlottige gevolgen van valse kennis en verkeerde denkwijzen; dat de waarheid u zal kunnen verlossen van wanhoop en verslagenheid, ja zelfs van zonde.

Wat is dan deze onschatbare waarheid — het goede nieuws dat een mens zal bevrijden?

Het ware evangelie!

Jezus bracht een boodschap over een regering — Gods regering. Een boodschap die leert hoe deze regering en de wetten waarop zij steunt, hier op aarde zal worden gevestigd. Een boodschap die openbaart hoe mensen zich kunnen bekwamen om deel te hebben aan die regering. Het is een boodschap omtrent een *manier van leven!*

De wetten van Gods regering zijn wetten van waarachtige liefde — de weg van geven in plaats van die van nemen. Deze wetten brengen de liefde voort die angst en depressie overwint; de liefde die, als men maar

haar ingevingen zou volgen, al het kwade zal verdrijven waardoor de mensheid thans zo zwaar wordt bezocht.

In brede trekken wordt Gods liefde ons geopenbaard in de Tien Geboden. Vrees en geestelijke druk ontstaan door het overtreden van Gods onveranderlijke geestelijke — en wellicht ook fysieke — wetten.

Vrees en depressie worden veroorzaakt door valse waarden, begeerten en ideeën. Ze zijn het gevolg van een verkeerde manier van denken en handelen — van alleen maar „naar je toe rekenen”. En de enige oplossing is dan ook dat we ophouden met Gods geestelijke en fysieke wetten te overtreden en in al ons doen en laten Gods geboden naleven.

„Er is in de [goddelijke] liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit . . . en wie vreest, is niet volmaakt in de liefde” (1 Joh. 4:18).

Velen vragen zich af waarom ze die liefde niet bezitten, ook al verlangen ze ernaar. Dat heeft de volgende oorzaak. Deze liefde ontstaat, als men erin slaagt verkeerde denkwijzen en levensgewoonten af te leren. Geen enkel mens die van zijn zondige wegen wordt teruggeroepen, is onmiddellijk in staat volmaakte liefde te ontwikkelen. Daar is tijd voor nodig. Maar naarmate Gods liefde in

ons toeneemt, nemen vrees en wanhoop af.

Er is echter een ernstiger reden waarom velen geen volmaakte liefde bezitten. Die reden is dat Gods liefde een *geestelijke* liefde is — beheerst door een geestelijke wet (Rom. 7:14). En uitsluitend geestelijke, en geen menselijke, liefde is in staat die wet na te leven. Die liefde is u niet aangeboren: ze moet u worden geschonken en in u worden ontwikkeld door een bovennatuurlijke kracht.

Er ontbreekt iets aan de geest en het verstand van de mens. De mens is onvolmaakt geboren. Hem ontbreekt een essentieel element. Hem ontbreekt Gods Geest. Deze stelt de menselijke geest in staat Gods wetten te begrijpen en ze na te leven.

De menselijke geest is alleen maar afgestemd op fysieke oorzaken en gevolgen, op dingen die hij met de vijf zintuigen kan waarnemen. Als gevolg van deze onvolledige kennis *gissen* mensen slechts naar de oorzaken van hun eigen problemen en die van anderen. Velen geven anderen de schuld van hun moeilijkheden en zorgen, en wijten ze nooit aan eigen zwakheden, slechte gewoonten of verkeerde denkwijzen, die op hun beurt zijn veroorzaakt door een verkeerde geestelijke instelling.

De bijbel onthult de *oorzaak* van deze verkeerde instelling. Al zullen sommigen het niet willen geloven, de menselijke geest staat onder de zeer ongunstige invloed van Satan. De Schrift openbaart ons Satan als „de overste van de macht der lucht” (Ef. 2:2-3). Zijn kwade invloed doordrenkt als het ware de aarde. Voortdurend bombardeert hij met zijn boze bedoelingen de geest van de mensen met allerlei soorten slechte stemmingen, stemmingen die samensmelten met de menselijke natuur. De gevolgen van deze demonische aanvallen worden opgesomd in Galaten 5:19-21:

Hoererij, afgoderij, haat, wellust, toverij, twist, nijd, afgunst, moord, dronkenschap, woede-uitbarstingen en egoïsme. Een dergelijke levenswijze is de oorzaak van angst en depressie.

Deze „gezindheid van het vlees”, zoals de bijbel het noemt, is „vijandschap tegen God” (Rom. 8:7). Het is een gezindheid die maakt dat iemand

weigert zich aan God te onderwerpen en Hem in alles te gehoorzamen; een gezindheid die uit onwil probeert goed te praten, wat God juist gebiedt te veranderen. Zelfs oprechte christenen moeten zich voortdurend krachtig inspannen zich van een dergelijke geestesgesteldheid te bevrijden.

Wat zijn nu de vruchten van Gods Geest? De bijbel vermeldt duidelijk: liefde, blijdschap, vrede (ook innerlijke vrede), lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing, nederigheid (Gal. 5:22-23).

Sommige mensen hebben, als gevolg van een juiste opvoeding in hun jeugd, bepaalde eigenschappen ontwikkeld, die in overeenstemming zijn met enkele van Gods wetten, zonder die wetten te kennen. Zij genieten de automatische zegeningen die hieruit voortvloeien (Rom. 2:14).

Liefde die angst overwint

De bijbel onthult hoe men zich op ieder levensgebied behoort te gedragen. „Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat”, zei Jezus (Matth. 4:4). Hij citeerde hier Deuteronomium 8:3.

Velen menen dat de woorden uit het Oude Testament geen volmaakte liefde onderrichten. Ze hebben het mis! Jezus citeerde Leviticus (19:18), toen Hij zei: „Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf” (Matth. 22:39).

Men kan iemand onmogelijk liefhebben zonder te weten *hoe* men dat moet doen. Gods geschreven woord in het Oude en Nieuwe Testament onderwijst de juiste gedragingen in huwelijk, opvoeding en in andere relaties. Ook geeft Gods Woord voorbeelden van slechte menselijke relaties, voorbeelden van een verkeerde levenswijze, voorschriften voor een goede gezondheid en verder financiële en agrarische wetten ten behoeve van de welvaart en het succes van de mens.

Maar het allerbelangrijkste is wel dat de Schrift ons Gods ontzagwekkende doel van het menselijk bestaan openbaart: de vorming van een heilig, rechtschapen karakter. Het evangelie van het Koninkrijk van God zoals Jezus het predikte (Markus 1:14), is

het goede nieuws, dat ons leert hoe we zo'n karakter kunnen ontwikkelen.

We kunnen dit doel van God realiseren als onze menselijke geest wordt doordrenkt met Gods Geest of liefde. Gods Geest werkt uitsluitend in overeenstemming met Gods wetten, en leidt tot een constructieve, positieve en stimulerende gezindheid. Iemand met zo'n houding respecteert zijn eigen fysieke, mentale en geestelijke mogelijkheden, en zal die nimmer misbruiken. Zoals hij ook het potentieel van alle anderen zal eerbiedigen, ongeacht of zij Gods bedoelingen en wetten kennen en begrijpen.

Gods liefde geeft een impuls in twee richtingen: ten eerste, God liefhebben en op Hem vertrouwen. Dit wordt beknopt aangegeven in de eerste vier geboden.

Ten tweede, andere mensen liefhebben. Dit wordt samengevat in de laatste zes geboden. Jezus verduidelijkt deze tweeledige impuls van Gods wet der liefde in Mattheus 22:37-40.

Ware liefde, zo verduidelijkte de apostel Paulus, „doet de naaste geen kwaad”. Natuurlijk niet, want Gods „liefde is de vervulling der wet” (Rom. 13:10).

Gods liefde is niet de weg van haat, naijver, zelfzucht, afgunst, begeerte, zichzelf boven anderen stellen of anderen vernederen. Dat zijn de methoden van Satan, die hij op sluwe wijze de mensen inprent! Satans weg leidt tot wrange resultaten zoals twist, vijandschap, angst, schuldgevoelens, vereenzaming en ontmoediging.

Gehoorzaamheid aan Gods wetten van liefde leidt echter tot heel andere resultaten. Mensen die deze liefde bezitten, achten zich niet beter of minder dan anderen. Als wij Gods wet van liefde gehoorzamen, proberen wij niet langer van anderen te profiteren of hen in een hoek te drukken. Niet langer haten of vrezen we hen die zich onze vijanden tonen of hen die onze waarden en levensopvattingen niet wensen te erkennen. We kunnen immers begrijpen waarom dergelijke mensen aldus denken en handelen: zonder dat ze het zelf weten, zijn ze beïnvloed door een verkeerde instelling — door houdingen en stemmingen die door Satan in

hen zijn bewerkt — door verkeerde culturele waarden of door slechte ervaringen, die ze in deze door de duivel geregeerde wereld hebben opgedaan.

Het is ons volkomen duidelijk dat ook wij Gods wegen en verlangens niet konden begrijpen, voordat God ons zijn genade schonk. En we beseffen dat, indien andere omstandigheden en ervaringen ons lot waren geweest, onze eigen gezindheid en moeilijkheden even erg, zo niet erger zouden zijn. In plaats daarvan echter koesteren we nu hoop voor allen, die in onwetendheid zondigen. We beseffen dat de gehele mensheid uiteindelijk zal worden gecorrigeerd, overeenkomstig Gods plan, en wel wanneer Hij de tijd daartoe gekomen acht. Tot dan is het onze taak alle mensen goed te doen en hen geen kwaad te berokkenen.

Maar ware liefde verplicht ons nog verder te gaan dan dit. We behoren te bidden voor hen die ons haten en beschimpen. We weten heel goed dat we niet in staat zijn anderen door argumentatie tot bekering te brengen. Daartoe kan iemand uitsluitend door God geroepen worden (Joh. 6:44). We bidden dat God zich met wijsheid zal bezighouden met de geest van wie zich tegen Hem keert, omdat wij zelf niet altijd weten hoe we dat het beste kunnen doen.

Ook bidden we dat wijzelf geen struikelblokken op Gods weg zullen vormen door verkeerde daden, gezindheid of woorden onzerzijds. De voorschriften voor een juist gedrag worden ons gegeven in Mattheus 5:43-48; Romeinen 12:17-21 en Galaten 6:10.

Als wij Gods liefde begrijpen, beseffen we tevens dat wij onvolmaakt zijn. We beseffen dat al wat er aan goeds en nuttigs in ons is, uitsluitend van God komt.

Maar we weten ook dat Gods liefde zich krachtig naar ons uitstrekt. En mochten wij op vele terreinen van dit leven tekortschieten, ja zelfs nu en dan onder angst en depressie bezwijken, dan hebben wij nog altijd God en zijn machtige geestelijke bronnen — *geloof, hoop en liefde* — die ons helpen er weer bovenop te komen.

Waarom ervaren niet meer mensen deze geweldige kracht en steun?

Het antwoord is gelegen in de zonde, in de overtreding van Gods

wet (1 Joh. 3:4). De zonde snijdt ons van God af en daarmee van zijn hulp. Zondigen jegens God en de naaste is er de oorzaak van dat onze gebeden niet worden verhoord — tenzij en totdat we berouw tonen (Jes. 59:2-3).

Een ongelooflijke relatie

De meeste mensen zijn volkomen blind voor de ongelooflijke relatie, die degenen die zich geheel aan God onderwerpen, met Hem kunnen hebben. Die ontzagwekkende relatie is er een van vader tot zoon of van vader tot dochter. „Daarom gaat weg uit hun midden [zondige wegen] . . . en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Here, de Almachtige” (2 Kor. 6:17-18, zie ook 1 Joh. 3:1).

God kan letterlijk iemands geestelijke vader zijn. De verwekking en het zoonschap van God volgen wanneer God ons daartoe oproept, na ons oprecht berouw en onze doop. „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader . . . hem trekke”, zei Jezus (Joh. 6:44).

Deze geroepen en bekeerde personen staan in een verbondsrelatie — die tevens een familierelatie is — met God. Het zijn potentiële leden van Gods gezin.

Gods aandeel in dit verbond is dat van helper, verzorger, terechtwijzer en verlosser. En ook is Hij wat zijn naam aanduidt: de Almachtige, Grote Weldoener! Degene die leiding geeft en de weg wijst! Degene die verlost van het kwaad!

„Mijn God zal in *al uw behoeften* naar zijn rijkdom heerlijk voorzien”, laat de apostel Paulus ons weten (Filipp. 4:19). God voorziet in onze werkelijke behoeften, niet in begeerten, dingen die we niet nodig hebben en waar we evenmin naar moeten verlangen.

Het aandeel van de bekeerde mens is God in alle opzichten te gehoorzamen, in geloof te leven, dat geloof steeds te versterken en ook God elke dag opnieuw te bidden voor wat hij op fysiek en geestelijk gebied nodig heeft (Matth. 6:7-15).

Maar wel moeten we wat het zwaarst is, ook het zwaarst laten wegen. „Maar zoekt *eerst* Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles [voedsel, kleding, onderdak]

zal u bovendien geschonken worden” (Matth. 6:33). „Want uw hemelse vader weet, dat gij dit alles behoeft” (vers 32).

Miljoenen mensen maken het mee dat hun gebeden onverhoord blijven, doordat ze verzuimen *hun geestelijke behoeften voorop te stellen*. Ze bekommeren zich slechts om hun eigen zelfzuchtige, materiële behoeften en verlangens, in plaats van zich voor te bereiden op Gods Koninkrijk, of anderen te dienen.

„Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door *gebed en smeking met dankzegging* bekend worden bij God. En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus” (Filipp. 4:6-7).

Velen ontvangen niet de hulp die zij nodig hebben; en wel omdat ze *niet dankbaar* zijn voor de zegeningen, die zij reeds genieten. Anderen slagen er niet in hun moeilijkheden op te lossen of in hun behoeften te voorzien, omdat het hun aan een positieve instelling en ijverige inspanning ontbreekt.

Jezus leerde degenen die zich aan God wilden overgeven: „Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden” (Matth. 7:7).

Als iemand de regels voor het bereiken van succes toepast — dan zal hij slagen in wat werkelijk belangrijk is. Deze regels worden uiteengezet in ons gratis boekje *De zeven regels voor succes*, van Herbert W. Armstrong.

God beschikt over ontzaglijke geestelijke middelen om u te helpen bij het overwinnen van uw moeilijkheden en angsten! God zal u door middel van zijn Geest en zijn Woord aanmoedigen, terechtwijzen en u in staat stellen op de juiste wijze te leven en uw moeilijkheden op te lossen, vooropgesteld dat u berouw toont zijn wet te hebben overtreden en u zich volkomen aan Hem overgeeft.

„Op zulken sla Ik acht: op de ellendige, de verslagene van geest en wie voor mijn woord beeft” (Jes. 66:2).

God belooft dat Hij overvloedig wijsheid zal schenken en wel „zonder verwijt” (Spr. 2:6; Jak. 1:5).

God weet dat geen sterveling zijn

angst de baas kan worden zolang er een niet-kwijtgescholden schuld op hem drukt. God belooft elke zonde te zullen vergeven als wij oprecht berouw tonen en ons van de zonde afwenden (1 Joh. 2:1-2).

Hebben we dit eenmaal gedaan, dan moeten we verder gaan, „vergeende hetgeen achter mij ligt [zonde en tekortkomingen] en mij uitstrekende naar hetgeen vóór mij ligt [geestelijke doeleinden en goddelijk karakter]” (Filipp. 3:14).

Bevrijding van angst en depressie houdt tevens in dat men ware geestelijke kennis en begrip bezit. Het is een kwestie van het in praktijk brengen van geloof, hoop en liefde.

„Indien openbaring ontbreekt, verwildert het volk, maar heil hem die de wet bewaart” (Spr. 29:18).

Vele rechtvaardige mannen en vrouwen maakten perioden van grote angst en zorg door, en kenden perioden van tijdelijke zwakte. Maar zij overwonnen hun angst en zwakte dank zij hun geloof, hoop en vertrouwen in God en zijn beloften.

Put uit Gods geestelijke kracht

„Welzalig hij, die de God van Jakob tot zijn hulpe heeft”, zegt koning David (Ps. 146:5). „... wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en beloner is voor wie Hem *ernstig* zoeken” (Hebr. 11:6).

God openbaart ons dat Hij bereid is ons bij onze moeilijkheden te helpen. Het zijn echter onze zonden, ons gebrek aan geloof en aan bereidheid Hem op zijn wegen te volgen — onze zaken die wij voorrang geven boven God, die ons van Hem en zijn krachtige hulp en interventie afsluiten — totdat we berouw tonen (Jes. 59:1-3).

God wil dat de mensen die Hij thans roept, zullen gaan leven overeenkomstig zijn geestelijke wetten van liefde, teneinde hun huidige moeilijkheden en angsten te kunnen overwinnen.

De apostel Petrus leerde de christenen: „Werpt al uw bekommernis op Hem [God], want Hij zorgt voor u” (1 Petr. 5:7).

De bijbel leert ons God kennen als de God van vrede, Degene die zijn volk leidt, terechtwijst en geneest. Hij is de God van wijsheid en begrip, de God van genade en vergeving,

Degene die overwinning over de dood schenkt, en hoop aan wie nooit hoop heeft gekend. Ik [God] woon bij de nederige van geest, om het hart der verbrijzelden te doen opleven (Jes. 57:15).

De god van deze wereld — Satan (2 Kor. 4:4) — heeft het grootste deel van de mensen belet juist deze geestelijke bronnen en macht te begrijpen of te geloven. En waarom? Opdat zij het grote doel van hun leven niet leren kennen, en niet zullen ervaren hoe Gods macht hun leven overeenkomstig zijn wil kan veranderen. Opdat zij vervreemd zijn van werkelijke hoop en vertrouwen te midden van deze wereld met immense problemen.

Wij hebben ons eigen aandeel te vervullen. „Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de oorsprongen des levens.” „Een

„Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen”

zachtmoedig hart [of geest] is leven voor het vlees.” „Een stad met omvergehaalde muren, zo is iemand die zijn geest niet in bedwang heeft” (Spr. 4:23; 14:30; 25:28). Wij dienen een rechtgeaard karakter te ontwikkelen en te versterken.

Maar de bijbel geeft ons nog een andere waarschuwing: „... beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele valse profeten [beïnvloed door geesten van Satan] zijn in de wereld uitgegaan” (1 Joh. 4:1).

Hoe kan men nu Gods Geest en leer onderkennen van een valse geest of leer? Gods Geest brengt iemand ertoe Gods wetten na te leven, *te leven zoals Jezus Christus!*

We beginnen met vrees en zorgen te overwinnen door ons af te wenden van de denk- en levenswijze die juist deze vrees en zorgen veroorzaken. We smeken dan God om genade en vergeving van onze zonden en zwakheden, en we vragen Hem: „vernieuw in mijn binnenste een vaste geest” (Ps. 51:12). Daarna oefenen we die geest, en ontwikkelen ons gedrag in

die zin — die de juiste manier van denken en leven is — zelfs ten overstaan van moeilijkheden of verkeerde gedragingen van anderen.

We bouwen ons vertrouwen en geloof in God op, door dagelijks gebed en bijbelstudie. „Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen”, vermaant Jakobus (4:8). Wij moeten ons gedragen zoals God dat van ons verlangt, in het *geloof* dat God zal bewerken wat wij in ons leven nodig hebben.

Dit ontwikkelingsproces wordt beschreven in 2 Petrus 1:5-7. God inspireerde de apostel Paulus de ware christenen te herinneren aan: „Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van *kracht*, van *liefde* en van *bezonnenheid*” (2 Tim. 1:7).

Naar een groeiend geloof?

We naderen thans het einde van deze eeuw van menselijk wanbeheer. Satan weet dat het einde van zijn 6000-jarige heerschappij van bedrog nu zeer nabij is. Grote moeilijkheden en zware verdrukking worden voorspeld, die alle mensen op aarde ernstig op de proef zullen stellen.

God heeft besloten dit lijden toe te staan teneinde een rebellerende mensheid het afschuwelijke lot te laten zien waartoe overtreding van zijn wetten leidt. Maar het *goede nieuws* is dat God de wereld een weg wijst om uiteindelijk aan deze rampen en angsten te ontkomen.

Voor de mensheid kans zal hebben gezien zichzelf uit te roeien, zal Jezus Christus terugkomen teneinde Gods Koninkrijk op aarde te herstellen en wereldvrede te brengen. Een verscheurde aarde en een gebroken mensheid zullen herstel van lichaam en geest behoeven.

God zal dan de profetie vervullen: „De Here bouwt Jeruzalem... Hij geneest de verbrokenen van hart en verbindt hun wonden” (Ps. 147:2-3).

Dan zal Christus, zoals Hij dat thans reeds doet, de mensen die zich aan Hem overgeven, de uiteindelijke oplossing voor angst en bedruktheid aanbieden: „en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken” (Joh. 8:32), en verder zal de gehele mensheid altijd moeten bidden en niet verslappen (Lukas 18:1). □

POT, ALCOHOL EN PEPPILLEN

Enige schokkende feiten die u misschien niet kent!

door Donald D. Schroeder

Als u een ernstig ongeluk overkomt, of als u in een gezondheids crisis verkeert, is het van groot belang wat voor drugs u hebt gebruikt!

Ik weet wat het voor gevoel is als je bewustzijn en je leven wegvloeien. Ik heb eens tevergeefs diep in mijn binnenste uitgeroepen: „O, mijn God, ik ga dood.”

Dit gevoel van volkomen hulpeloosheid onderging ik vlak voordat ik bewusteloos werd nadat een elektrische stroom van 16.000 volt mijn lichaam trof met een kracht als door een salvo uit een machinegeweer.

Deze ernstige elektrocutie vond in 1975 plaats. Ik was in mijn achtertuin te Pasadena, Californië, in een boom takken aan het snoeien. Terwijl ik uit de boom wilde afdalen, gleed mijn steunpaal weg en de top raakte een hoogspanningsdraad in de laan.

Ik werd onmiddellijk achterovergeslagen en verlamd door de geweldige hamerende schokken. Ik vocht wanhopig gedurende wat minuten schenen (in werkelijkheid waren het slechts seconden) om mijn greep om de paal los te maken. Ik kon het niet. Mijn bewustzijn vloede weg.

Ik herinner me de val van zes meter niet. Ik herinner me slechts dat

ik op de grond liggend bijkwam, terwijl mijn vrouw boven mij schreeuwde. De boom stond in lichtelaai. Het was een wonder dat ik nog leefde.

Wat heeft dit bijna dodelijke ongeluk met pot, alcohol en pepillen te maken? Meer dan ik ooit had kunnen dromen. Ik zal u zeggen waarom.

Vroeger druggebruik van belang

Toen ik op de grond lag, wist ik dat ik ernstig gewond was, maar ik besefte niet hoezeer. De palm van mijn linkerhand was hevig verbrand. Mijn kleren en mijn huid waren doorzeefd met brandgaten, overal waar takken mij hadden geraakt en elektriciteit erdoorheen was gegaan om te aarden via het sap van de boom. EHBO'ers moesten mijn kleren gedeeltelijk wegnippen om mijn wonden te bekijken. Ze dienden mij ampullen met vloeistof toe om shock tegen te gaan.

Ik werd per helikopter overgebracht naar de afdeling Brandwonden van het Medisch Centrum van de University of Southern California in Los Angeles. Ik lag gedurende wat een lange tijd scheen op een brancard in een eenzame kamer met slechts een laken over mij heen. Hartfunctie

en pols werden continu door de monitor gecontroleerd.

Eer er iets anders voor mij gedaan werd, kwam er een assistent binnen en vroeg: „Wat voor drugs hebt u de laatste 20 jaar gebruikt?”

Hij somde een reeks veelgebruikte verdovende middelen op — barbituraten, sedatieven, tranquilizers, pepillen, marihuana, heroïne en vele andere drugs die ik me niet kan herinneren. Ik had geen enkel verdovend middel gebruikt — behalve zo nu en dan alcohol en wat novocaïne in de behandelkamer van een tandarts — gedurende meer dan 20 jaar.

Maar dat was niet alles. In dat eerste uur kwamen er nog twee assistenten op verschillende tijden binnen en stelden mij dezelfde vragen. Ik begreep toen niet van hoeveel belang deze bezorgdheid over vroeger druggebruik en medische achtergrond was. Ik vroeg mij alleen af: „Wanneer gaan ze meer voor mijn verwondingen doen?”

Ik werd tenslotte naar een zaal op de afdeling Brandwonden gebracht. Er lagen vele tragische slachtoffers van verbranding. Sommigen waren door auto's overreden of waren door een ander voertuig geraakt, waarna de tanks leegliepen en in brand raakten.

Sommigen hadden iets met een brandbare vloeistof schoongemaakt. Eén jongeman was aan het barbecuen geweest en dacht dat hij op de dovende kolen wat benzine kon gieten om de zaak beter te laten branden.

Sommigen waren monteur wier gezicht verbrand was toen ze trachten de motor te starten door benzine door de carburateur te gieten. Eén jongen van onder de twintig was een bendeleider. Een vijandelijke bende had verscheidene Molotov-cocktails (benzinebommen) in zijn auto gegooid.

Bij de meeste van deze slachtoffers was 15 tot 50% van hun huid aangetast. Bij één was het zelfs 85%. Bij mij 5 tot 7%. Velen van hen kregen met geregelde tussenpozen pijnstillende injecties toegediend om te kunnen overleven.

Maar nu volgt de les. Een ongeveer twintigjarige jongeman met 2°-graads brandwonden over borst en buik, vroeg door pijn gekweld om de sterke pijnstillende injectie die de anderen kregen. Een verpleegster ging deze halen, maar vlak voor ze de injectie toediende, vroeg ze: „Ik heb uw status niet gecontroleerd. Hebt u onlangs marihuana gerookt?”

De jongeman bevestigde dit. „Het spijt me, dan kunt u deze injectie niet krijgen.” Hij moest met een minder effectieve pijnstiller genoegen nemen. Weet u waarom?

Het antwoord werd mij duidelijker dan ooit tevoren: wanneer u werkelijk medische hulp nodig hebt, is het van belang welke drugs — wat voor soort drugs ook — u in het verleden weleens heeft gebruikt! Ziet u, de combinatie van verkeerde soorten drugs in het menselijk lichaam kan tot een ramp of tot de dood leiden!

Deze les — door velen in de maatschappij amper beseft — werd voor mij nog eens onderstreept op de zaal waar ik lag. Mijn brandwonden vereisten chirurgisch ingrijpen: verwijderen van dood weefsel en huidtransplantatie.

Maar voordat ik chirurgisch behandeld werd, kwam de anesthesist bij mij om mijn totale druganamnese nog eens door te nemen. Nadat ik had bevestigd dat ik meer dan 20 jaar lang haast geen drugs had gebruikt en daarvoor geen enkele ongunstige

reactie op een drug had gehad, zei hij: „U bent schoon. Het is onwaarschijnlijk dat we moeilijkheden met u zullen hebben. Het zijn de pilslikkers die ons zorgen baren. Ze hebben allerlei probleemreacties op de therapie die wij moeten toepassen om hen in leven te houden.”

Geen onschadelijke drug

Miljoenen in onze maatschappij hebben geen besef van de ware aard van drugs en van de potentiële schade die vele drugs aanrichten. Maar verantwoordelijke artsen nemen niet graag risico's met het toedienen van drugs.

In uw omgeving of school kan het gebruik van marihuana even gewoon schijnen als het roken van sigaretten. Misschien is overdadig alcoholgebruik nog populairder onder uw vrienden of leeftijdgenoten. Misschien wordt er druk op u uitgeoefend om high of dronken te worden. Misschien is het slikken van pepillen of van hallucinogenen „in”.

Wat u misschien niet weet, is dat er niet zoiets als een volkomen veilige drug bestaat. „De drug zonder schadelijke bijwerkingen moet nog gemaakt worden”, waarschuwde een medisch artikel een paar jaar geleden. Soortgelijke waarschuwingen uit medische kringen worden door velen volkomen genegeerd.

George P. Larrick, voormalig topfunctionaris van de Food and Drug Administration, waarschuwde dat gegevens over schadelijke bijwerkingen van nieuwe drugs dikwijls slechts kunnen worden verkregen uit pijnlijke ervaring. „Ieder jaar sterven er mensen door algemeen als onschuldig beschouwde drugs”, zei hij. „Het toedienen van sterke drugs (door de arts) houdt een berekend risico in, waarbij het veronderstelde voordeel wordt afgewogen tegen de mogelijkheid van toxische werkingen of iemands persoonlijke constitutie (*Chemical & Engineering News*, 6 april 1964).

Probeer dit goed te begrijpen. Het toedienen van drugs door de arts is niet alleen wetenschap. Het is ook een soort kunst. Er komt wat gokwerk aan te pas. Het toepassen van welke drug ook, betekent het nemen van risico's.

En dit is dan het geval onder deskundig medisch toezicht, ook al wordt er slechts één enkele drug toegediend!

Hoeveel gevaarlijker is het dan niet als mensen menen dat ze bij gelegenheid iedere drug kunnen nemen die ze wensen, afzonderlijk of in combinatie met andere, eenvoudig omdat andere mensen het doen en het, tijdelijk, schijnen te verdragen. De schokkende waarheid is dat ze er in werkelijkheid nooit ongedeerd van af komen.

„Of u het beseft of niet, *telkens* wanneer u een drug neemt of krijgt, voert u een *experiment* uit”, zei de medicus dr. Harold Thomas Hyman in een krantartikel.

Het is van beslissend belang dat u minstens dit ene punt begrijpt. Uw leven kan ervan afhangen. Niet iedereen reageert op dezelfde wijze op drugs.

Wat voor reacties kunnen er optreden indien u medicijnen of andere soorten drugs neemt na het gebruik van marihuana, alcohol of pepillen?

Niemand kan dit met volstrekte zekerheid zeggen. De reactie kan te verwaarlozen zijn — of een ramp betekenen!

Hoe een drug op iemand zal inwerken, hangt af van leeftijd, grootte, conditie, medische problemen en stofwisseling op dat moment. Geen enkele medicus kan nauwkeurig de bijwerking voorspellen die een drug op iemand zal hebben.

Iemand kan één keer goed op een drug reageren en een andere keer weer niet. Toch slikken vandaag de dag miljoenen — zowel volwassenen als jonge mensen — pepillen alsof het snoepjes zijn, alsof er aan drugs geen gevaren verbonden zijn.

Alle drugs, hierbij zijn begrepen gewone, zonder recept verkrijgbare drugs, hebben door hun aard potentiële bijwerkingen. Alle drugs veranderen of beïnvloeden de natuurlijke toestand van het lichaam of het verloop van zijn functies.

„Het gevaar van drugmisbruik ontstaat stellig wanneer drugs niet volgens voorschrift (willekeurig) worden ingenomen, of gebruikt worden in combinatie met andere drugs

of alcohol", aldus de eerder geciteerde Larrick.

Drug-alcohol dynamiet

Wat veel mensen bij verrassing overvalt is dat sommige drugs in combinatie met alcohol of andere drugs een versterkt effect hebben. Bepaalde combinaties kunnen in het lichaam een reactie teweegbrengen die 10 of zelfs 50 keer zo sterk is als die van één drug afzonderlijk.

De bijbel onthult dat alcohol bij matig en beheerst gebruik een nuttige functie heeft. Maar vergeet niet dat alcohol, technisch beschouwd, een drug is. Ze wordt bij de meeste personen snel opgenomen. U moet echter begrijpen dat niet iedereen op dezelfde wijze op alcohol reageert.

Vele praktizerende medici zijn verontrust. Zowel volwassenen als jonge mensen vermengen in ongeken- de, verbijsterende hoeveelheden alcohol met andere drugs. Een aantal van deze personen heeft domweg geluk gehad. Misschien hebben ze geen ernstige reacties ondergaan — d.w.z. nog niet. Maar na verloop van tijd zal dit met velen wel het geval zijn. U zou het zelf kunnen zijn.

Ik kan op dit feit niet genoeg de nadruk leggen. Ieders ontvankelijkheid voor drugs is verschillend, zoals ieders ontvankelijkheid voor verschillende soorten voedsel verschilt. Een drug — bijvoorbeeld een kalmerend middel — en direct daarop alcoholgebruik, kan voor de een weinig of geen merkbare ongunstige gevolgen hebben en toch iemand anders het leven kosten.

Het tegelijk gebruiken van medicijnen of drugs van enigerlei soort kan een drug sneller of langzamer doen werken dan men veronderstelt. Het kan een drugreactie versterken of haar neutraliseren.

Joe Graedon, een farmacoloog, schreef waarschuwend in *Esquire* van mei 1976: „Het gebruik van medicijnen in combinatie met vrij verkrijgbare middelen — alcohol, pijnverlichters, vitamines, etc. — is als het spelen van Russische roulette: je weet nooit wanneer een bepaalde combinatie je de das zal omdoen.”

Hij benadrukte: „Zwaar drinken en kalmerende middelen verdragen elkaar niet. Samen veroorzaken ze

een sterke versuffing... Deze werking van drugs kan tot een grote daling van de bloeddruk leiden — en tot ademhalingsmoeilijkheden.”

Hij waarschuwde ook tegen het vermengen van alcohol met zo'n algemeen gebruikte drug als aspirine. „Alcohol maakt uw maag overgevoelig [voor aspirine]. Daaruit kan een ernstige bloeding van de maagwand voortkomen.”

Artikelen als dit in *Esquire*, getiteld „Killing Combos” zijn voor iedereen belangrijke lectuur.

Onschuldige pot?

En hoe zit het met pot? Tal van mensen die u kent of ziet, gebruiken het misschien en u merkt de volgende dag

*Het toedienen van
drugs door de arts is
niet alleen wetenschap.
Er komt wat gokwerk
aan te pas. Het
toepassen van welke
drug ook, betekent
het nemen van risico's.*

niets bijzonders aan hen. Maar voelen ze zich wel goed? Geen sprake van!

Waarom? Omdat THC, het voornaamste psychoactieve ingrediënt in marihuanarook, een affiniteit heeft met vetweefsels en hersenweefsel. Hebt u eenmaal gedurende een bepaalde tijd marihuana gebruikt, dan zijn er maanden van onthouding nodig eer de geaccumuleerde THC door het lichaam is afgescheiden.

Maar wat gebeurt er als deze individuen een ongeluk krijgen of ernstig ziek worden, terwijl er marihuanastoffen of andere drugs in hun lichaam aanwezig zijn? Wat gebeurt er als ze sterke medicijnen nodig hebben om hen te redden?

Wat deze jonge (of oude) pot-, alcohol- en pilslikkers hebben gedaan, is het vermenigvuldigen van de kansen op een ernstige drugreactie indien hun om de een of andere reden andere drugs moeten worden toege-

diend. Ze mogen op u een goede indruk maken, maar de waarheid is dat hun leven meer gevaar loopt!

„Ik krijg een erg beroerd gevoel in mijn maag als ik hoor zeggen dat marihuana veilig is”, zei Robert L. DuPont, ex-directeur van het Nationaal Instituut voor Drugmisbruik. „Marihuana”, zei hij onlangs in een interview, „is een zeer sterk middel dat het lichaam op vele wijzen beïnvloedt. Wat de volle omvang hiervan zal blijken te zijn, kan men thans nog slechts vermoeden. Maar op grond van wat wij reeds weten, betwijfel ik niet dat het afgrijselijk zal zijn.”

Pot is slechts iets meer dan 15 jaar algemeen in gebruik in de Verenigde Staten en vele andere landen. Er is een onderzoek van 50 jaar nodig geweest om de waarlijk ernstige gevolgen van het roken van sigaretten ondubbelzinnig te constateren.

Maar ieder jaar dat voorbijgaat levert reeds bewijzen op van ernstige of potentiële schade voor de gezondheid tengevolge van pot-roken. De bewijzen nemen toe dat geregeld gebruik van marihuana de longen aantast, het immuuniteitsstelsel schaadt en een dreiging van kanker inhoudt. Men heeft vastgesteld dat marihuanarook meer mogelijke kanker-veroorzakende stoffen bevat dan tabaksrook.

Indien u oprecht naar waarheid streeft, zult u uw hoofd niet in het zand steken en dergelijke bevindingen negeren. U zult na zorgvuldig onderzoek niet oprecht kunnen zeggen: „Ik geloof niet dat pot-roken iemand schaadt!”

Wat als . . .

Ik kom terug op mijn bijna dodelijk ongeluk en vraag welke lessen ik daaruit geleerd heb.

Ik ben blij dat ik nooit onachtzaam medicijnen heb gebruikt. Ik ben ook blij dat ik niet overdadig alcohol of pepillen gebruikte. Ik dacht dat ik wel goed zat in die boom, dat ik redelijke voorzorgsmaatregelen voor mijn veiligheid had genomen. Maar ongelukken en tegenslagen komen nu eenmaal in het leven voor. Er is soms niet meer voor nodig dan dat men even uitglijdt of niet goed oplet. Ook u kunt door ongeluk of ziekte getroffen worden.

God wil niet dat iemand van ons

zijn lichaam of geest schendt of te gronde richt door buitensporige hoeveelheden alcohol tot zich te nemen of bij gelegenheid sterke drugs te gebruiken om onze zinnen te prikkelen of bij anderen populair te zijn.

Wat zou er gebeurd zijn als ik wat ik weet over drugs, pepillen en het roken van pot had genegeerd? Zou ik het er levend vanaf gebracht hebben? Ik weet het niet. Maar zo ja, dan ben ik er zeker van dat God mij afschuwelijk veel meer had laten lijden dan mij nu ten deel viel, om mij een lesje te leren inzake mijn verzet tegen zijn wegen.

God is mij inderdaad genadig geweest. Hij kwam tussenbeide en hielp mij mijn ongeluk overleven. Zelfs de artsen zeiden dat het een wonder was dat ik er met zo weinig schade afkwam.

Ik heb een vermoeden waarom ik vandaag leef. Misschien was het omdat God mijn vrouw en kinderen genade wilde betonen. Maar misschien, heel misschien, liet God mij ook in leven opdat ik deze kritische kennis van drugs met u kon delen! □

Voedsel ter overweging . . .

Is het vlees van alle diersoorten geschikt voor menselijke consumptie? Deze kwestie is van essentieel belang voor uw gezondheid en welzijn. Rein en onrein vlees . . . wat houdt dat eigenlijk in? Betreft het alleen maar een of andere oudtestamentische rituele regeling, of maakt het deel uit van een samenstel van fysieke wetten die ook vandaag nog van kracht zijn?

Het Nieuwe Testament brengt nog een vraagstuk naar voren: Hoe staat het met de onreine dieren in het visioen van Petrus? Zijn de christenen van vandaag „vrijgesteld“ van deze archaische gebruiken?

De overdruk „Is het vlees van alle diersoorten gezond voedsel?“ geeft u een eerlijk antwoord op deze onbegrepen kwestie. De overdruk is gratis. Bestel hem vandaag nog!

RECORDDROOGTE

(Vervolg van pagina 6)

ren. Dit is een kwantum dat nu al de voor 1985 verwachte behoeften van deze naties overtreft.

In 1950 konden deze naties zichzelf nog altijd voeden. Men kan hieruit opmaken hoe snel de wereld is veranderd. Een ongeremde bevolkingsexplosie eist een zware tol van deze naties.

De buitenlandse vraag naar Amerikaans graan zal, naar verwacht wordt, in de eerste helft van de jaren '80 met 8% per jaar toenemen. Zelfs achten sommige deskundigen deze schatting aan de lage kant.

„Momenteel hebben we alle voor landbouw geschikte grond al in cultuur gebracht“, volgens het hoofd van de afdeling Voedselresearch van Stanford University. Daar komt volgens hem nog bij, dat rassen die een hogere opbrengst garanderen, „nog wel een jaar of 15 op zich zullen laten wachten“.

Er komt een eind aan het opvoeren van de oogstresultaten in Noord-Amerika. Voedseldeskundigen verwachten geen schokkende technologische of biologische doorbraken die opnieuw tot spronggewijze vergroting van de voedselproductie zullen leiden. In vele streken hebben toenemende watertekorten grenzen gesteld aan de oppervlakte grond die door middel van irrigatiewerken alsnog in cultuur zou kunnen worden gebracht.

Nu ook motorbrandstof uit voedsel

„De verwachte toename van de export, de groeiende binnenlandse behoeften in de VS zelf, en nu ook nog de te verwachten fabricage van ethanol uit voedsel als motorbrandstof, zullen een ongeëvenaarde druk leggen op de beste landbouwgronden.“ Deze woorden zijn van de voorzitter van de Raad voor Milieubescherming, die de president der Verenigde Staten moet adviseren.

Wat de voedselvoorziening van de wereld betreft speelt het weer wel de allerbelangrijkste rol. Vele meteorologen zijn bang dat de VS momenteel slachtoffer zijn van een droogteperiode die vele jaren zal aanhouden. Sommigen menen zelfs dat de thans

lopende periode van uitzonderlijke droogte even ernstig zal blijken te zijn als die in de jaren '30 en '50.

Wat wil dit zeggen? Het betekent dat we zijn aangeland in een nieuwe periode van onvoldoende voedsel voor Amerikaans binnenlands verbruik alsmede voor de dekking van de enorm toegenomen en nog altijd stijgende wereldbehoefte aan graan. En dit komt dan onmiddellijk tot uitdrukking in enorm gestegen prijzen.

De Voedsel en Landbouw Organisatie der Verenigde Naties (de FAO) heeft verklaard dat als gevolg van de weergalozе exporten naar de behoeftige landen, de wereldvoedselreserves komende herfst nog slechts 14% van het jaarlijkse wereldverbruik zullen bedragen. Dat is dan aanzienlijk minder dan het *minimum* van 17%, dat algemeen als absoluut noodzakelijk wordt beschouwd voor het veiligstellen van de wereldvoedselvoorziening!

Een studie van de FAO onthult ons: „Nu de reserves tot onder het veiligheidsminimum zijn gedaald en er amper voldoende is de leveringen gaande te houden tot de oogsten van 1981 de wereldmarkt bereiken, zal de wereld het seizoen 1981-'82 aanvangen zonder enigerlei buffer voor ernstige misoogsten.“ Op grond hiervan komt de FAO tot de conclusie, dat de veiligstelling van de wereldvoedselvoorziening voornamelijk afhangt van de graanoogsten in het thans lopende jaar.

Wat houdt dit alles in voor de nieuwe regering-Reagan, die zich inspant om de inflatie weer omlaag te schroeven? Het betekent het maken van een keuze tussen hetzij een ongeëvenaarde stijging van de voedselprijzen voor de Amerikaanse consument, ofwel beperking van de graanexporten teneinde te trachten de prijzen in de hand te houden. Het laatste is echter wel zeer onaannemelijk.

Andere naties zijn zonder meer bereid de Amerikaanse boeren topprijzen voor voedingsgranen te betalen. Maar zullen de Amerikaanse consumenten, reeds zo lang verwend met sommige van de goedkoopste levensmiddelen ter wereld, wel bereid zijn wereldmarktprijzen te betalen voor de produkten van eigen bodem? Welke beslissing de Amerikaanse

overheid ook moge nemen, het samengaan van twee factoren — t.w. de zware eisen aan de voedselreserves als gevolg van ongunstige weersomstandigheden, benevens andere inflatoire invloeden — zal de voedselprijzen met 12 à 20% doen stijgen, schatten economen.

Wereldgraanprijzen en inflatoire invloeden kunnen er zeer goed toe leiden dat Amerika's voornaamste bron van proteïne — rundvles — van de markt verdwijnt. In één jaar tijds is de prijs van het voer voor slachtvee met liefst 25% gestegen.

„Niet één boer kan het zich permitteren slachtvee te fokken met veevoer dat een tientje per schepel kost”, verklaarde een specialist in deze branche. Het is dan veel goedkoper kippen en varkens te gaan fokken. „Met rundvles gaat het dezelfde kant uit als met de grote personenauto's”, zo verduidelijkt deze specialist.

Wat meteorologen niet weten

Hoe komt het toch dat zo weinig mensen de oorzaak van het aanhoudende slechte weer kennen? Slecht weer is een waarschuwing van God de Schepper aan een volk dat niet leeft zoals het behoort te leven! God beheerst het weer. Het weer is een van de middelen die Hij gebruikt om zijn doel hier op aarde te verwezenlijken. De mensen willen Gods Woord niet naleven en daarom spreekt Hij tot hen in een taal, die ze zeer goed zullen begrijpen! Het weer is een machtig wapen in Gods hand om volkeren te waarschuwen en zonodig te straffen voor hun steeds toenemende zonden. Want zonde is overtreding van Gods wet (1 Joh. 3:4). Te lang reeds overtreden de mensen Gods wetten.

Lees wat God belooft in zijn Woord, de bijbel: „Indien gij dan aandachtig luistert naar de stem van de Here, uw God, en al zijn geboden, die ik u heden opleg, naarstig onderhoudt, dan zal de Here, uw God, u verheffen boven alle volken der aarde. De volgende zegeningen zullen alle over u komen en uw deel worden, indien gij luistert naar de stem van de Here, uw God” (Deut. 28:1-2). Een van die zegeningen, als beloning van gehoorzaamheid is een

BELANGRIJKE RIVIEREN en reservoirs in het uitgestrekte midden der VS bereikten de laagste waterstand in de geschiedenis. De Mississippi bereikte een peil van 90% onder normaal.

Yvonne Hemsey — Liaison

gunstige regenval waar deze nodig is: „De Here zal zijn rijke schatkamer, de hemel, voor u openen om op zijn tijd de regen voor uw land te geven en *al* het werk uwer handen te zegenen . . .” (vers 12).

God waarschuwt voor het volgende als een volk volhardt in het kwaad: „De Here zal u slaan met . . . brand . . . droogte, brandkoren en honigdauw [overtollige neerslag en verrotting] . . . Ook zal de hemel boven uw hoofd van koper zijn en de aarde onder u van ijzer. De Here zal poeder en stof over uw land laten regenen . . .” (Deut. 28:22-24). Deze tragische omstandigheden doen zich thans in verscheidene landen voor, mede als een waarschuwing voor anderen!

„En Ik [God], Ik heb u de regen onthouden, toen het nog drie maanden vóór de oogst was; en Ik liet het regenen op de ene stad, maar op de andere stad liet Ik het niet regenen; de ene akker werd beregend, en de andere, waarop geen regen viel, droogde uit. En twee, drie steden wankelden naar één stad om water te drinken, maar zij werden niet verzadigd. Toch hebt gij u niet tot Mij bekeerd, luidt het woord des Heren” (Amos 4:7-8).

Langdurige droogte is het loon van

de zonde! „Toch hebt gij u niet tot Mij bekeerd!” zegt God.

Koning Salomo begreep dit toen hij bij de inwijding van Gods tempel bad: „Wanneer de hemel gesloten blijft, zodat er geen regen komt, daar zij [het volk van het betreffende land] *tegen U gezondigd hebben* . . .” Maar hoeveel nationale leiders en volkeren zijn thans zo wijs dit te geloven?

Nochtans is God genadig. Salomo wist dat ook, want in hetzelfde gebed zei hij dat als „zij te dezer plaatse bidden, uw naam belijden en *zich van hun zonden bekeren*, omdat Gij hen vernederd hebt, hoor Gij dan in de hemel, vergeef de zonde van uw knechten . . . want Gij wijst hun de goede weg waarop zij moeten wandelen — en *geef regen op uw land*, dat Gij uw volk ten erfdeel geschonken hebt” (2 Kron. 6:26-27).

Nationaal en individueel berouw biedt hier de enige oplossing. Rijkdom alleen zal ons niet redden evenmin als grote olievoorraden alleen. Recordoogsten behoren tot het verleden; ook deze kunnen ons dus niet redden.

Alleen de grote Schepper kan de mensheid verlossen uit de ontzaglijke moeilijkheden, waar ze zich thans voor geplaatst ziet! □

MIDDEN-AMERIKA

(Vervolg van pagina 4)

Evenals elders worden in El Salvador pogingen van de regering om het, naar men toegeeft, ernstige geweld te bestrijden, in de op de massa gerichte pers uitgebazuind als „repressief”. De kreet is dan dat de regering zich schuldig maakt aan „geïnstitutioniseerd terrorisme”. Dit opent dan de weg voor de communisten om de economie verder te verstoren, de politie te demoraliseren en andere symbolen van het gezag te ondermijnen, en aan te tonen dat de regering niet in staat is de openbare orde te handhaven.

In El Salvador heeft het linkse terrorisme een paniekerige en uiterst verwarde vorm aangenomen, in het bijzonder nadat de landhervormingspolitiek van de regering de linksen van hun belangrijkste strijdpunt beroofde. Er stond hun toen geen andere weg meer open dan zich, met voorbijgaan aan de wensen van de bevolking, een weg naar de macht te banen. („Eerst zullen wij de oorlog

winnen, en daarna het volk”, zoals een guerrilla het uitdrukte.)

VS-politiek volgde verkeerd spoor

Voor het moment is het door de linksen uitgeroepen „beslissende offensief” in El Salvador vastgelopen. De terroristen ondernamen wanhopige pogingen om te winnen voordat de Reagan-regering aan het bewind zou komen.

Sedert hun nederlaag heeft Reagan militaire steun toegezegd aan de wankele centrale regering in dat land. Maar er is al erg veel schade aangericht.

Weer ligt een groot deel van de schuld bij de Verenigde Staten. Op grond van hun politiek van „geen steun aan verouderde dictaturen” moedigden de Verenigde Staten de staatsgreep van oktober 1979 aan, die een „gematigde” junta van militairen en burgers aan de macht bracht.

Het probleem is dat er in de Latijnsamerikaanse gemeenschappen, in tegenstelling tot de voornamelijk op de middenklasse steunende Verenigde Staten, maar heel weinig ruimte voor het midden is. In El

Salvador rust de regering op een smalle, voortdurend verschuivende zandbank van weinig aanhang vindende, met elkaar conflicterende gematigde fracties, die voortdurend worden belaagd door het van links of van rechts aanzwellende getij, dat, wat rechts aangaat, voortspruit uit verbittering over verlies van land en van controle over de economie. Op de lange duur kan het riskante Amerikaanse experiment geen stand houden.

Land op de helling

Het is geen overdrijving dat met het verlies van Nicaragua, El Salvador het land is geworden dat heel Midden-Amerika op een gevaarlijke helling zet. Zou dit piepkleine, dichtbevolkte landje in handen van radicaal-links vallen, dan zal de communistische vloed moeilijk te keren zijn. Er staan dan andere Middenamerikaanse dominostenen op het punt om te vallen — Guatemala, Honduras, Belize, Costa Rica en Panama.

Guatemala is verwickeld in zijn eigen binnenlandse „smerige oorlog” tegen het terrorisme. De communistische guerrilla's en hun harde kern van aanhangers tellen niet meer dan zo'n 25.000 leden — wat nauwelijks representatief mag heten voor een „volksbeweging”. Toch heeft Guatemala zware kritiek te verduren gekregen wegens beweerde schendingen van de mensenrechten — dat wil zeggen de regering, niet de terroristen.

In 1954 wierp het volk van Guatemala met een minimum aan bloedvergieten een door marxisten overheerste regering omver. Destijds juichten de Verenigde Staten en de rest van de vrije wereld die ingreep toe.

Na Costa Rica Panama

Het enige land dat tot nu toe een model van rust is gebleken in de algemene politieke storm is Costa Rica, een land zonder leger. (Wel beschikt het over een zeer gerespecteerde nationale politiemacht.)

Maar nu is zelfs Costa Rica verstrikt in de turbulente politiek van dit gebied. En hoewel de regering in San Juan communistische agenten

NICARAGUA 1979 — Door communisten gesteunde Sandinistische revolutionairen in actie. De strijd tegen de regering Somoza veranderde Nicaragua in een bloedbad.

Foto's door Susan Meiselas — Magnum

EL SALVADOR — Het standbeeld van Columbus (rechts) beklad door revolutionaire graffiti. De slogan luidt: „Lang leve de progressieve geestelijkheid”. Priesters staan radicale veranderingen voor in delen van Latijns-Amerika.

uit Costa Rica heeft gezet, stond zij wel toe dat het land werd gebruikt als een opstelplaats voor Sandinistische strijdkrachten, terwijl het bovendien als een van hun voornaamste wapenhandelaren optrad.

Maar het belangrijkste van alle communistische doelen is natuurlijk Panama. Hoewel het niet communistisch is, verleende Panama steun aan de zaak van de Sandinisten.

Wat op het spel staat is de onbelemmerde toegang van de vrije wereld tot het Panamakanaal — de „halsslagader” van de wereldhandel — dat nu niet langer onder het

alleentoezicht van de Verenigde Staten staat.

De voorstanders van de nieuwe kanaalverdragen beweerden dat het 66 jaar oude, door mensenhanden geschapen wonder verouderd was, en in de toekomst steeds minder zou worden gebruikt. Maar in plaats daarvan maken er nu zoveel schepen gebruik van, dat aan beide toegangen wachttijden van verscheidene dagen gewoon zijn.

Het vrijwillig afzien van de controle over het Panamakanaal door de Verenigde Staten zal uiteindelijk een van de ernstigste blunders blijken die

de VS in de voortschrijdende chaos van Midden-Amerika konden maken! (Schrijf ons om een gratis exemplaar van het boek *The United States and Britain in Prophecy*, dat duidelijk maakt waarom de Engelstalige landen in kritieke gebieden van de wereld, waaronder de geprofeteerde strategische „zeepoorten”, bezig zijn het onderspit te delven.)

Tegenstrijdige redenering

Ambassadeur Kirkpatrick verklaart dat het tijd wordt dat de Verenigde Staten eens „wat realistischer beginnen te denken over de politiek van Latijns-Amerika”.

De voormalige Amerikaanse regering „onderschatte de broosheid van de orde in deze landen, en overschatte het gemak waarmee gezag — eenmaal ondermijnd — kan worden hersteld . . . Zij had geen begrip voor de problemen van regeringen die het doelwit werden van revolutionair geweld”.

Vreemd genoeg hebben de Verenigde Staten andere landen op het betrokken halfmond verzocht gastvrijheid te verlenen aan groepen die gezworen voorstanders zijn van geweld en omverwerping, maar die zij zelf niet zouden accepteren. Zo „onderdrukte” de Amerikaanse regering in de chaotische jaren '60 de zogenaamde „bevrijdingslegers”.

Samenvattend moet één ding volkomen duidelijk zijn: het primaire communistische doel op het westelijk halfmond is niet het aantal rechtvaardige samenlevingen te vergroten, maar de Amerikaanse invloed in dit gebied te ondermijnen.

Midden-Amerika is een strategisch zeer belangrijk stuk grond, en dat wordt het steeds meer door het verlies van Amerikaanse heerschappij over het Panamakanaal.

Midden-Amerika in communistische handen zou bovendien Noord-Amerika, met inbegrip van Mexico, afsnijden van Zuid-Amerika, en leiden tot de val — („bevrijding”) van zowel conservatieve als democratische meerderheidsregeringen in dat zuidelijk continent.

Er staat dus erg veel op het spel. Wat zal in de komende maanden Amerika's antwoord zijn op de communistische uitdaging? □

Dit
kleine boekje
kan
**HOOP,
VREUGDE,
en GELUK**
in uw leven brengen!

UW LEVEN is bestemd om gelukkig en produktief te zijn. Maar waarom hebben miljoenen mensen dan geen doel voor ogen, en zijn depressief? Wetenschap en religie blijven het antwoord schuldig. Waar gaat het met de mensheid naartoe? Waarom lijdt de mensheid? Waartoe bent u eigenlijk geboren?

Het leven heeft een fantastisch doel dat u (en 99% van de gehele mensheid) zich misschien nog nooit heeft gerealiseerd. Het

boekje *Waartoe bent u geboren?* geeft u antwoorden die u zeer waarschijnlijk in geen enkele bibliotheek of boekwinkel zult kunnen vinden. Zonder begrip van de reden van uw bestaan is een werkelijk zinvol leven eigenlijk niet mogelijk.

U werd geboren met een ongelooflijk menselijk potentieel. Vraag het gratis boekje *Waartoe bent u geboren?* vandaag nog aan voor een meer zinvol morgen!

Lees over de reden van uw bestaan:

Onderwerpen o.a.: • De kwestie van ons voortbestaan. • De schepping is niet af. • De oorzaak van vrede en geluk. • Wat is verlossing? • De zin van ons bestaan. • Het beërven van het heelal.

VERZOEK OM LECTUUR/ADRESWIJZIGING

Kruis aan:

Zend mij de volgende lectuur: _____

Adreswijziging: _____

Nieuwe abonnee:
Schrijf hieronder het nieuwe adres:

Naam _____

Straat _____

Postcode/plaats _____

Land _____

Knip uit en zend dit samen met het adresstrookje naar:

De Echte Waarheid
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)